Lietas Nr. C33206315
Lietas arhīva Nr. CA-3392-16/30

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2016.gada 30.novembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Ilze Ošiņa
tiesneses Olita Blūmfelde, Valdis Vazdiķis
ar sekretāri Natāliju Pustovalovu,
piedaloties prasītājas /pers. A/ pilnvarotajam pārstāvim Mārtiņam Krieķim un atbildētājas Ķekavas novada pašvaldības pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam Imantam Muižniekam,
2016.gada 16.novembra atklātā tiesas sēdē Rīgā, Brīvības bulvārī 34 izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret Ķekavas novada pašvaldību par rīkojumu par atstādināšanu no darba atzīšanu par spēkā neesošu, par vidējās izpeļņas par visu piespiedu kavējuma laiku piedzīšanu un morālā kaitējuma piedziņu un Ķekavas novada pašvaldības prasībā pret /pers. A/ par darba līguma izbeigšanu, sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2016.gada 27.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

2014.gada 29.decembrī Rīgas rajona tiesā saņemta /pers. A/ (turpmāk – prasītāja) prasība pret Ķekavas novada pašvaldību (turpmāk - atbildētāja) /amats/ /pers.B0/2014.gada 19.decembra rīkojuma Nr.5-6.2/14/584 par atstādināšanu no darba atzīšanu par spēkā neesošu un par vidējās izpeļņas par visu piespiedu kavējuma laiku piedzīšanu.
Prasība pamatota ar Darba likuma 30., 58.panta ceturto daļu, Darba strīdu likuma 7.panta otro daļu un trešās daļas 5.punktu.

2015.gada 9.februārī tiesā saņemti atbildētājas Ķekavas novada pašvaldības rakstveida paskaidrojumi, kuros norādīts, ka prasību neatzīst un uzskata par noraidāmu.

2015.gada 5.februārī Ķekavas novada pašvaldība cēla tiesā prasību pret /pers. A/ par darba līguma izbeigšanu.
Pamatojoties uz Civillikuma 1.pantu, Darba likuma 101.panta pirmās daļas 1.punktu un 2.punktu, otro daļu, trešo daļu un sesto daļu, 110.pantu, lūdz tiesu izbeigt darba līgumu Nr.59, kas 2007.gada 28.novembrī noslēgts ar /pers. A/ un piedzīt tiesāšanās izdevumus.

Ar Rīgas rajona tiesas 2015.gada 28.aprīļa lēmumu nolemts apvienot vienā tiesvedībā civillietu Nr.C33206315 /pers. A/ prasībā pret Ķekavas novada pašvaldību par 2014.gada 19.decembra rīkojuma Nr.5-6.2/14/584 par atstādināšanu no darba atzīšanu par spēkā neesošu un par vidējās izpeļņas par visu piespiedu kavējuma laiku piedzīšanu ar civillietu Nr.C29422815 Ķekavas novada pašvaldības prasībā pret /pers. A/ par darba līguma izbeigšanu, piešķirot apvienotajai civillietai Nr.C33206315.

2015.gada 30.martā Rīgas rajona tiesā saņemta /pers. A/ prasība pret Ķekavas novada pašvaldību par /amats//pers.BA/2015.gada 16.marta rīkojuma Nr.5-6.2/15/150 par atstādināšanu no darba atzīšanu par spēkā neesošu un par vidējās izpeļņas par visu piespiedu kavējuma laiku piedzīšanu.

2015.gada 14.aprīlī tiesā tika saņemti atbildētājas Ķekavas novada pašvaldības rakstveida paskaidrojumi, kuros norādīts, ka prasību neatzīst un uzskata par noraidāmu.

Ar Rīgas rajona tiesas 2016.gada 6.janvāra lēmumu nolemts apvienot vienā tiesvedībā civillietu Nr.C33275315 /pers. A/ prasībā pret Ķekavas novada pašvaldību /amats/ 2015.gada 16.marta rīkojuma Nr.5-6.2/15/150 par atstādināšanu no darba atzīšanu par spēkā neesošu un par vidējās izpeļņas par visu piespiedu kavējuma laiku piedzīšanu un ar civillietu Nr.C33206315 /pers. A/ prasībā pret Ķekavas novada pašvaldību par 2014.gada 19.decembra rīkojuma Nr.5-6.2/14/584 par atstādināšanu no darba atzīšanu par spēkā neesošu un par vidējās izpeļņas par visu piespiedu kavējuma laiku piedzīšanu un Ķekavas novada pašvaldības prasībā pret /pers. A/ par darba līguma izbeigšanu, piešķirot apvienotajai civillietai Nr.C33206315.

Ņemot vērā 2014.gada 29.decembra un 2015.gada 30.marta celtās prasības (ar prasības pieteikuma papildinājumiem) secināms, ka prasītāja /pers. A/ lūdz tiesu:

- atzīt Ķekavas novada pašvaldības /amats/ /pers.B0/2014.gada 19.decembra rīkojumu Nr.5-6.2/14/584 par spēkā neesošu no izdošanas brīža;
- atzīt Ķekavas novada pašvaldības /amats/ /pers.BA/2015.gada 16.marta rīkojumu Nr.5-6.2/15/150 "Par izpilddirektora padomnieces juridiskajos jautājumos /pers. A/ atstādināšanu no darba pienākumu pildīšanas turpināšanas" par spēkā neesošu no izdošanas brīža;
- piedzīt no Ķekavas novada pašvaldības par labu /pers. A/ vidējo izpeļņu par darba piespiedu kavējuma laiku no 2014.gada 20.decembra līdz 2016.gada 16.novembrim 47 015,36 EUR, nosakot tiesas sprieduma daļā par vidējās izpeļņas piedziņu nekavējošu izpildi;
- uzlikt par pienākumu Ķekavas novada pašvaldībai mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas veikt aprēķinu par papilddarbu no 2012.gada oktobra līdz 2014.gada septembrim un izmaksāt neizmaksāto darba samaksu, iesniedzot /pers. A/ detalizētu skaidrojumu ar aprēķina

pamatojumu;

- atzīt Darba likuma 7.pantā noteiktā vienlīdzības principa pārkāpumu no Ķekavas novada pašvaldības puses un atcelt 2015.gada 16.janvāra rīkojumu Nr.5-6.2/15/25 par piemēroto disciplinārsodu – piezīmi;
- atzīt darba likuma 7.pantā noteiktā vienlīdzības principa pārkāpumu un 9.pantā noteiktā aizlieguma radīt nelabvēlīgas sekas pārkāpumu no Ķekavas novada pašvaldības puses
- piedzīt no Ķekavas novada pašvaldības par labu /pers. A/ morālā kaitējuma atlīdzību 18 000 EUR apmērā.

Ar Rīgas rajona tiesas 2016.gada 27.aprīļa spriedumu (ietverot 2016.gada 11.jūlija lēmumu par kļūdas labojumu) /pers. A/ prasība apmierināta daļēji un nospriests:

- noraidīt prasību daļā par Ķekavas novada pašvaldības 2014.gada 19.decembra rīkojuma Nr.5-6.2/14/584 un 2015.gada 16.marta rīkojuma Nr.5-6.2/15/158 atzīšanu par spēkā neesošu;
- noraidīt prasību daļā par vidējās izpeļņas piedziņu par piespiedu darba kavējuma laiku;
- noraidīt prasību daļā par pienākuma uzlikšanu Ķekavas novada pašvaldībai mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas veikt aprēķinu par papilddarbu no 2012.gada oktobra līdz 2014.gada septembrim un neizmaksātās darba samaksas izmaksu;
- apmierināt prasību daļā par Darba likuma 7.pantā noteiktā vienlīdzības principa pārkāpumu no Ķekavas pašvaldības puses un atcelt 2015.gada 16.janvāra rīkojumu Nr.5-6.2/15/25 par piemēroto disciplinārsodu – piezīmi;
- apmierināt daļēji prasību daļā par Darba likuma 9.pantā noteiktā aizlieguma radīt nelabvēlīgas sekas pārkāpumu no Ķekavas novada pašvaldības puses un piedzīt no Ķekavas novada pašvaldības par labu /pers. A/ morālā kaitējuma atlīdzību 200 EUR apmērā;
- Ķekavas novada pašvaldības prasību pret /pers. A/ apmierināt;
- izbeigt 2007.gada 28.novembra darba līgumu Nr.59 starp /pers. A/ un Ķekavas novada pašvaldību;
- piedzīt no /pers.A/Ķekavas novada pašvaldības labā nomaksāto valsts nodevu 71,14 EUR, kancelejas nodevu 222,04 EUR ar lietas vešanu saistītos izdevumus 1542,10 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR;
- piedzīt no Ķekavas novada pašvaldības valsts labā nenomaksāto valsts nodevu /pers. A/ prasības daļā par morālā kaitējuma piedziņu 71,14 EUR.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka lietā nepastāv strīds par sekojošiem faktiem:

- 2007.gada 28.novembrī starp /pers. A/ un Ķekavas pagasta padomi tika noslēgts darba līgums Nr.59, ar kuru /pers. A/ tika pieņemta darbā par juristi.

- 2008.gada 2.janvārī starp /pers. A/ un Ķekavas pagasta padomi tika noslēgta vienošanās Nr.1 pie 2007.gada 28.novembra darba līguma Nr.59, ar kuru /pers. A/ tika noteikts pildīt juridiskās daļas vadītājas pienākumus.

- 2010.gada 17.jūnijā starp /pers. A/ un Ķekavas pagasta padomi tika noslēgta vienošanās Nr.2 pie 2007.gada 28.novembra darba līguma Nr.59, ar kuru /pers. A/ tika noteikts pildīt Ķekavas novada pašvaldības administrācijā /amats/jautājumos pienākumi.

- 2013.gada 4.jūlijā starp /pers. A/ un Ķekavas novada pašvaldību tika noslēgts darba līgums Nr.5-1/13/8, saskaņā ar kuru /pers. A/ tiek pieņemta darbā /amats/.

Tiesa konstatējusi, ka pušu starpā pastāv strīds par Ķekavas novada 2014.gada 19.decembra rīkojuma Nr.5-6.2/14/584 tiesiskumu un spēkā esamību, vidējās izpeļņas piedziņu par piespiedu darba kavējuma laiku, pienākuma uzlikšanu Ķekavas novada pašvaldības pārrēķina veikšanu par papildus darbu pildīšanu un neizmaksātās darba algas piedziņu, par Ķekavas novada 2015.gada 16.marta rīkojuma Nr.5-6.2/15/158 tiesiskumu un spēkā esamību, par Darba likuma 7.panta pārkāpumu un 2015.gada 16.janvāra rīkojuma Nr.5-6.2/15/25 par piemērotā disciplinārsoda piezīmes atcelšanu, par Ķekavas novada pašvaldības nelabvēlīgu seku radīšanu /pers. A/ un morālā kaitējuma piedziņu, kā arī par darba tiesisko attiecību izbeigšanu starp Ķekavas novada pašvaldību un /pers. A/.

Prasītāja ir cēlusi prasību pret atbildētāju, lūdzot tiesu konstatēt Ķekavas novada 2014.gada 19.decembra rīkojuma Nr.5-6.2/14/584 un Ķekavas novada 2015.gada 16.marta rīkojuma Nr.5-6.2/15/158 tiesiskumu un spēkā esamību, vidējās izpeļņas piedziņu par piespiedu darba kavējuma laiku.

Tiesa atsaukusies uz Darba likuma 58.panta pirmo daļu.

Ar Ķekavas novada 2014.gada 19.decembra rīkojumu Nr.5-6.2/14/584 /pers.A/tika atstādināta no darba pienākumu veikšanas. Darba devējs konstatēja, ka darbiniece, izpildot darba pienākumus, iespējams ir rīkojusies prettiesiski, nodarot būtiskus zaudējumus pašvaldībai un darbinieces atstādināšana ir nepieciešamība visa iepriekšminētā izvērtēšanai. Darba devējs norāda, ka 2014.gada 4.decembrī Korupcijas novēršanas un apkarošanas (turpmāk tekstā – KNAB) ir konstatējis nepareizu darbinieku atlaišanu likvidējot Kultūras aģentūru, kā rezultātā pašvaldībai ir nodarīti ievērojami zaudējumi. Kā arī 2014.gada 3.decembrī pašvaldībā tika saņemta darbinieku sūdzība par prasītājas realizēto mobingu pret kolēģiem. Tāpat tika konstatēts, ka prasītāja ieņemot amatus pašvaldībā un tās padotībā esošajā iestādē ir rīkojusies prettiesiski, par ko tika administratīvi sodīta. Minētā situācija radās pašvaldībai apmierinot prasītājas lūgumu un paļaujoties uz prasītājas kompetenci. Prasītāja pildīja Kultūras aģentūras likvidācijas komisijas priekšsēdētājas amata pienākumus, un likvidējot iestādi pašvaldībai tika nodarīti ievērojami zaudējumi gan kā nelietderīgas tiesvedības izmaksas, gan izmaksas darbiniekiem, kuriem tika noteikta dīkstāve, kamēr pašvaldība tiesājās par darbinieku atbrīvošanu no darba. Prasītājas pieņemto rīkojumu un lēmumu tiesiskums ir pārbaudāms ņemot vērā KNAB skaidrojumu. Minētā izvērtēšanai tika izveidota dienesta pārbaudes komisija. Lai prasītāja netraucētu komisijas darbu, kā arī nevarētu ietekmēt pašvaldības izpilddirektora un domes lēmumus, kas varētu nodarīt kaitējumu pašvaldībai vai trešo personu interesēm, darba devējam bija pamats darbinieci atstādināt no darba pienākumu veikšanas uz izmeklēšanas laiku. Atbildētāja nolēma apstādināt prasītāju uz laiku ne ilgāk par trim mēnešiem, nosakot pagaidu aizliegumu prasītājai atrasties darba vietā un veikt darbu, par atstādināšanas laiku neizmaksāt darba samaksu.

Prasītāja apstrīd rīkojumā norādītos apstākļus – norāda, ka KNAB vēstulē nav minēta viņa kā pārkāpumu izdarītāja, tāpat pašvaldība nav pieprasījusi no prasītājas zaudējumu piedziņu, kurus it kā prasītāja ir radījusi atbildētājai, tāpat apšauba darbinieku sūdzībā norādīto atbilstību faktiskajiem apstākļiem, kā arī neuzskata, ka divu darba līgumu noslēgšana bija prasītājas iniciatīva, bet tieši atbildētājas izvēle. Tāpat norāda, ka kā Kultūras aģentūras likvidācijas komisijas vadītāja izdarīja visu, kas no viņas komisijas bija atkarīgas, taču neizdarības bija novērojamas no pašvaldības puses.

Atstādināšana no darba veicama, darba devējam sagatavojot rakstveida rīkojumu, kurā ir jāfiksē, ka ir konstatējams Darba likuma 58.panta otrās daļas apstāklis vai trešajā daļā noteiktā faktiskā situācija.

Tiesa konstatējusi, ka 2014.gada vēstulē atbildētājai KNAB norāda, ka likvidējot Ķekavas novada pašvaldības Kultūras aģentūru un uzsakot darba līgumus bija jāievēro Darba likuma normas, lai pašvaldības budžetam neradītu papildus izdevumus ilgstošai darbinieku dīkstāves un juridisko ārpakalpojumu apmaksai, kā arī nevajadzēja apsvērt iespēju slēgt izlīgumus ar darbiniekiem par summām, kādas neparedz ne Darba

likuma 112.pants, ne Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likuma 17.panta pirmā daļa. KNAB konstatēja, ka pārvaldes amatpersona, kas veic pārvaldes lēmuma projekta tiesiskuma papildpārbaudi ir atbildīga par savu vērtējumu.

Kaut arī prasītāja noliedz, ka minētajā vēstulē būtu konstatēti viņas pārkāpumi darba pienākumu izpildē, taču no lietas materiālos esošā izpilddirektora /amats/amata apraksta izriet, ka tieši prasītājas darba pienākumos ietilpst saskaņot vai sagatavot atzinumus par sagatavotajiem lēmuma projektiem, kas tiek iesniegti saskaņošanai.

No minētā ir konstatējams, ka KNAB vēstulē norādītā atsauce uz likuma "Par pašvaldībām" 21.panta otrajā daļā noteikto, ka domes darbībai un lēmumiem jābūt maksimāli lietderīgiem, bet šā likuma 42.panta trešā daļa paredz, ka domes priekšsēdētājs par domes lēmumu lietderību un tiesiskumu atbild kā koleģiālas institūcijas loceklis, kas nozīmē, ka visi deputāti, kuri piedalās balsošanā un balso "par" lēmumu, kuru rezultātā domei rodas zaudējumi, atbild solidāri. Minētais noteikts arī Valsts pārvaldes iekārtas likuma 70.panta pirmajā un otrajā daļā.

No lietas materiāliem pievienotā 2013.gada 1.jūlija Ķekavas novada domes ārkārtas sēdes lēmuma izriet, ka dome nolemj iecelt par Ķekavas novada pašvaldības Kultūras aģentūras direktora pienākumu izpildītāju uz Kultūras aģentūras direktora atstādināšanas laiku Ķekavas novada pašvaldības /amats/jautājumos /pers. A/, kā arī uzdot Ķekavas novada domes priekšsēdētājam, noslēgt ar /pers.A/darba līgumu uz noteiktu laiku par no darba atstādinātā darbinieka aizvietošanu līdz 2013.gada 30.septembrim.

2013.gada 4.jūlijā starp /pers. A/ un Ķekavas novada pašvaldību tika noslēgts darba līgums Nr.5-1/13/8, saskaņā ar kuru /pers. A/ tiek pieņemta darbā Kultūras aģentūrā par Kultūras aģentūras /amats/līdz 2013.gada 30.septembrim.

2013.gada 27.septembrī Ķekavas novada domes ārkārtas sēdē tika pieņemts lēmums likvidēt Kultūras aģentūru, sadalot to pa iestādēm, izveidot likvidācijas komisiju, nosakot komisijas priekšsēdētājam pilnvaras pieņemt lēmumus jautājumos, kas saistīti ar aģentūras likvidāciju. Likvidācijas komisijai tika uzdots veikt materiālo un finanšu līdzekļu inventarizāciju, noteikt mantas vērtību un saistību apjomu, kā arī nodrošināt finanšu līdzekļu, mantas un saistību, arhīva un lietvedības nodošanu centriem un Jaunatnes iniciatīvu centram, izvērtēt amata vietu nepieciešamību un Darba likumā noteiktā kārtībā informēt darbiniekus par iespējamiem darba līguma grozījumiem, līdz 2014.gada 10.janvārim sastādīt slēguma bilanci.

Ar 2013.gada 1.oktobra Ķekavas novada domes ārkārtas sēdes lēmumu tika izveidota /amats/, par komisijas priekšsēdētāju nosakot /pers. A/. Kā tas ir redzams no dokumentu kartiņas, tad minēto lēmuma projektu ir apstiprinājusi /pers. A/, tādējādi uzņemoties pilnu atbildību par lēmuma projektu atbilstību likuma prasībām.

No publiski pieejamās informācijas KNAB mājas lapā ir redzams, ka 2013.gada 10.decembrī /pers. A/ tika piemērots administratīvais sods par likuma "Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta piektās daļas pārkāpumu, jo aizliegti savienojusi amatus SIA /nosaukums A/ līdz 2013.gada 17.septembrim, SIA "/nosaukums B/" līdz 2013.gada 30.septembrim un SIA "/nosaukums C/" līdz 2013.gada 27.septembrim.

No 2014.gada 14.maija Valsts kontroles revīzijas ziņojuma izriet, ka pašvaldībā nav izveidota efektīva iekšējās kontroles sistēma un netiek veikta normatīvajiem aktiem atbilstoša pašvaldības budžeta sagatavošanas un izlietojuma kontrole, pašvaldība nav nodrošinājusi normatīvo aktu prasībām un labas pārvaldības principiem atbilstošu izveidoto institūciju pārvaldību, kā rezultātā finanšu līdzekļi 51 681 Ls apmērā ir izlietoti nelikumīgi un pastāv risks, ka 1 033 602 Ls apmērā ir izlietoti nelietderīgi. Valsts kontrole konstatējusi, ka pretēji normatīvajā aktā noteiktajam aizliegumam slēgt līgumus par pakalpojumiem jautājumos, kuru risināšana ietilpst attiecīgās institūcijas amatpersonas vai darbinieka pienākumos, ir noslēgti līgumi ar juridisko ārpakalpojumu sniedzējiem, lai arī pašvaldībā ir atbilstošas juridiskās kvalifikācijas darbinieki, kuru amata pienākumos atbilstoši normatīvajā aktā noteiktajam ir sniegt dažādas juridiskās konsultācijas, veikt dokumentu analīzi un pārstāvēt pašvaldību tiesā. Nav ievēroti normatīvajos aktos noteiktie kritēriji prettiesiski piešķirot piemaksas par lielā mērā paaugstinātu psiholoģisku vai fizisku slodzi, kā arī, neievērojot normatīvajā aktā noteikto ierobežojumu, ir aprēķinātas un izmaksātas lielākas piemaksas Kultūras aģentūras darbiniekiem un pašvaldības amatpersonai par pašvaldības Kultūras aģentūras direktora pienākumu izpildi. Ar Ķekavas novada domes 2013.gada ārkārtas sēdes lēmumu pašvaldības izpilddirektora padomniece juridiskajos jautājumos ir iecelta par Kultūras aģentūras /amats/, noslēdzot par to darba līgumu līdz 2013.gada 30.septembrim. Saskaņā ar noslēgto darba līgumu pašvaldības /amats/ir noteikta mēnešalga 900 Ls apmērā un paredzēts, ka darbinieka nostrādātais darba laiks netiek uzskaitīts. Pašvaldības izpilddirektora /amats/2013.gadā ir aprēķināta samaksa par Kultūras aģentūras /amats/2 902 Ls apmērā, pārsniedzot normatīvajā aktā noteikto ierobežojumu piemaksai par 2 274 Ls. Kultūras aģentūra nav lietderīgi izlietojusi finanšu līdzekļus juridisko ārpakalpojumu apmaksai 16 156 Ls apmērā, jo noslēgtajos līgumos par juridisko ārpakalpojumu sniegšanu ne vienmēr ir norādīts precīzs darba uzdevums, precīza izmaksu noteikšanas kārtība, kā arī netiek noformēti darbu pieņemšanas – nodošanas akti un rēķini, kuros būtu pilnīga informācija par darba veikšanas apjomu un izmaksām.

2014.gada 15.decembrī Ķekavas novada pašvaldībā tika iesniegta sūdzība par prasītājas pielietoto psiholoģisko teroru darba vietā, apmelošanu un dažādu apmelojošu sūdzību rakstīšanu gan par darba devēju, gan par darbiniekiem un citām institūcijām, minēto sūdzību parakstījuši 31 darbinieks. Sūdzībā norādīts, ka psiholoģiskā agresija pret darbiniekiem ilgst vairākus gadus. Prasītāja pret darbiniekiem ir pielietojusi ilgstošu mobingu. Prasītāja pret darbiniekiem ir nekoleģiāla, nepieklājīga un nekompetenti veic savus darba pienākumus. Tāpat prasītāja ļaunprātīgi izmanto savas kā arodbiedrības priekšsēdētājas pilnvaras, tādējādi kļūstot nelojālai pret darba devēju, jo izmanto savu dienesta stāvokli informācijas iegūšanai. Prasītāja mēģina iesaistīt darbiniekus un deputātus savstarpējās intrigās, bieži jāklausās draudi, ka kāds tiks atbrīvots no darba. Darbiniekiem ir jāklausās tenkas, baumas un nicinoši izteikumi par deputātiem, domes vadību (gan esošo, gan bijušo) un kolēģiem, kā arī jāpacieš kūdīšana pret citiem darbiniekiem. Nepārtraukti prasītāja izsaka nekonstruktīvu kritiku, kuru pavada kliegšana uz darbiniekiem un apvainojumi. Minētais liecina, ka prasītāja psiholoģiski ietekmē darbiniekus, rada viņos stresu un ļaunprātīgi izmanto savu amatpersonas statusu. Darbinieki pieprasa darba devējam nekavējoties risināt radušos situāciju.

2014.gada 29.decembrī Rīgas reģiona pašvaldību darbinieku arodbiedrība iesniedza atbildētājai lūgumu, pamatojoties uz Darba likuma 10.pantu un 11.panta pirmās daļas 6.punktu, atļaut iepazīties ar dokumentiem, izpētīt jautājumu iesniegt priekšlikumus saistībā ar darba devēja turpmākajām darbībām situācijas noskaidrošanai un lēmuma pieņemšanai, jo arodbiedrībā ir vērsušies vairāki arodbiedrības biedri ar iesniegumiem par prasītājas realizēto psiholoģisko teroru darba kolektīvā. Arodbiedrības biedri lūdz arodbiedrības aizsardzību pret prasītājas pretlikumīgajām darbībām, pazemojot kolēģus, tajā skaitā nepamatoti apsūdzot kolēģus nekompetencē, apsūdzot un izsakot aizvainojošas piezīmes, kas kopumā ir vērstas pret sociālo mieru darba kolektīvā un ilgst jau vairākus gadus.

Tiesa atsaukusies uz Darba likuma 58.panta trešo daļu.

Atbildētāja pamatoti secinājusi, ka prasītājas ieņemamais vadošais amats, amata aprakstā norādītās tiesības un pienākumi, kā arī piekļuves iespēja iestādē esošajiem dokumentiem, dod iespēju prasītājai kavēt izmeklēšanas komisijas darbu, līdz ar ko objektīvai apstākļu noskaidrošanai prasītājas atstādināšana bija nepieciešama.

Tiesa norādījusi, ka no konstatētā ir redzams, ka atbildētājai pastāvēja tiesisks pamats prasītājas atstādināšanai no darba pienākumu pildīšanas, kā arī aizlieguma piemērošanu atrasties darba vietā, līdz ar ko Ķekavas novada 2014.gada 19.decembra rīkojuma Nr.5-6.2/14/584 par prasītājas atstādināšanu no darba pienākumu veikšanas atcelšanai nav likumīga pamata, un prasība šajā daļā ir noraidāma kā nepamatota.

Lai izvērtētu prasītājas prasījumu attiecībā uz darba samaksas piedziņu par darba iespiedu kavējuma laiku atstādināšanas laikā, tiesai ir jāvadās no Darba likuma 58.panta ceturtās daļas.

Sakarā ar KNAB vēstulē norādīto, atbildētāja 2014.gada 19.decembrī lūdza prasītājai sniegt paskaidrojumu par vēstulē norādītiem faktiem un apstākļiem un sniegt paskaidrojumu par Kultūras aģentūras likvidācijas izpildi.

Prasītāja 2014.gada 22.decembrī atbildētājai iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos norāda, ka nepastāv noteikti kritēriji, kādos iestāde ir jālikvidē un kādos tā ir jāreorganizē.

Minētais neatbilst ne Darba likumā noteiktajam, ne tiesu praksē atzītajām atziņām, tāpēc ir būtiski konstatēt, kad iestāde tiek likvidēta, bet, kad notiek reorganizācija, jo tiesiskās sekas katram no izvēlētajiem variantiem ir atšķirīgas, ko norādījis arī KNAB savā vēstulē. To, ka darba devējs bija skaidri noformulējis likvidācijas komisijas uzdevumus un sasniedzamos mērķus prasītāja nevar apstrīdēt, jo tie ir izlasāmi ārkārtas sēdes 2013.gada 27.septembra protokolā Nr.28. Kaut arī prasītāja norāda, ka notikumi ir gadu veci un paskaidrojuma gatavošanas brīdī viņai nav pieejami dokumenti, taču minētās ārkārtas domes sēdes protokols un tajā pieņemtie lēmumi bija pamatdokuments prasītājas vadītās komisijas darbam, līdz ar ko būtu jābūt zināmam precīzi. Pie kam prasītājas amata aprakstā ir noteikts pienākums saskaņot domes lēmuma projektus, līdz ar ko ir secināms, ka domes sēdē pieņemtie lēmumi tika iepriekš saskaņoti ar prasītāju un viņa šo lēmumu likumību un atbilstību ir izvērtējusi.

Tāpat prasītāja savos paskaidrojumos norāda, ka izvēlējusies pašvaldībai ekonomiskāko risinājumu jautājumā par darbinieku atbrīvošanu no darba, taču minētais neatbilst faktiskajai situācijai, kuru nenoliedz arī prasītāja savos paskaidrojumos, norādot, ka vairākās tiesvedībās negatīvās tiesvedībās pašvaldībai tiesa norādīja, ka pašvaldības pienākums bija izvērtēt atbrīvojamo darbinieku kvalifikācijas un darba pieredzes atbilstību vakantajiem amatiem. Tāpat vērš uzmanību uz to, ka tiesu spriedumi netika pārsūdzēti, tātad akceptēti no pašvaldības puses, kā arī apliecina, ka viņai nav bijusi iespēja izvērtēt vakanto vietu esamību pašvaldībā, jo pašvaldība šādu informāciju prasītājai nesniedza.

Tiesas sēdē uzklausītais liecinieks /pers. B/ liecināja, ka šobrīd cīnās ar Ķekavas pašvaldību. Var apliecināt, ka ir sniedzis juridiskos pakalpojumus Kultūras aģentūras likvidācijas komisijai kā ārpakalpojumus. Tāpat ir sniedzis juridiskās konsultācijas Ķekavas novada pašvaldībai. 2014.gada 31.decembrī beidzās lieciniekа līguma attiecības ar atbildētāju. Darbus veica virtuāli, saņemot nepieciešamo informāciju no prasītājs. Klātienē ir bijis 4 vakarus likvidācijas komisijā. Ar prasītāju tikās iesniedzot rēķinus par paveikto darbu – gatavoja uzteikumus, vadoties no ieskanētā veidā saņemtās informācijas. Tiesvedībā ar vienu no darbiniekiem atklājās, ka liecinieks nav ticis informēts par visiem faktiskajiem apstākļiem. Dokumentu gala variantu apstiprināja prasītāja. Liecinieks gatavoja 5-7 prasības pieteikumus, kuri bija diezgan tipveida dokumenti. Prasītāja bija noklusējusi par esošajām vakancēm pašvaldībā, kādēļ arī tiesvedības tika zaudētas. Pēc tam liecinieks dzirdēja visādas runas par sevi. Prasītāja deva uzdevumu izdomāt ko darīt ar 107 darbiniekiem. Liecinieks zināja, ka ir domes lēmums par Kultūras aģentūras likvidāciju. Liecinieks nekomunicēja ar pārējiem likvidācijas komisijas juristiem. Liecinieks nevērtēja, kurus darbiniekus atstāt un kurus atbrīvot. Prasītāja norādīja, kuri ir jāatbrīvo un kuri jāatstāj. Prasības aģentūras vārdā parakstīja prasītāja. Liecinieks brīdināja prasītāju par nepieciešamību rīkoties laicīgi, kamēr nav mainījušies tiesiskie un faktiskie apstākļi, bet bieži vien prasītāja ilgstoši turēja dokumentus pie sevis pirms sniedza tos tiesā. Par savām bažām liecinieks prasītāju informēja e-pasta sarakstē.

Prasītāja saviem apgalvojumiem par to, ka pieprasījusi pašvaldībai informāciju par vakantajām darba vietām neapstiprina ar citiem pierādījumiem lietā, līdz ar ko atbilstoši Civilprocesa likuma 104.panta pirmajai daļai šādiem apgalvojumiem nav pierādījuma spēka. Pie kam tiesa vērsusi uzmanību uz apstākļi, ka vakantās darba vietas bija publiski pieejamas pašvaldības izveidotajās mājas lapām, kā arī jāņem vērā, ka prasītāja vienlaicīgi ar likvidācijas komisijas vadīšanu, turpināja pildīt arī izpilddirektora padomnieka juridiskajos jautājumos pienākumu pildīšana. No minētā ir secināms, ka viņa pati sev varēja šādu pieprasījumu iesniegt un pati arī sagatavot nepieciešamo atbildi, jeb vismaz uzraudzīt, lai nepieciešamā informācija tiktu apkopota un iesniegta likvidācijas komisijai. Tieši šādu duāli situāciju esamības dēļ arī nav pieļaujams pie viena darba devēja uz pilnu slodzi strādāt pēc diviem darba līgumiem, jo darbinieks nevar vienlaicīgi strādāt pēc diviem darba līgumiem pilnvērtīgi pilnu darba dienu abos ieņemamajos amatos, jo kādā no amatiem darba pienākumi netiek izpildīti.

Kaut arī prasītāja savos paskaidrojumos norāda, ka viņas viedokli neprasīja par tiesvedībām vai darbinieku atbrīvošanu no darba izvērtēšanu, šis apgalvojums nonāk pretrunā ar prasītājas amata aprakstā norādītajiem pienākumiem, kā arī no tiesas sēdē uzklausīto liecinieku liecībām, kurās tie apgalvoja, ka pašvaldībā neviens jautājums netika izlemts nekonsultējoties ar prasītāju un prasītājas viedoklī ieklausījās gan amatpersonas, gan domes deputāti. Līdz ar ko ir secināms, ka prasītāja apzināti sniedza nepatiesu informāciju par KNAB vēstulē norādītajiem apstākļiem, lai panāktu sev vēlamu rezultātu un netiktu konstatēta viņas atbildība pie zaudējumu radīšanas pašvaldībai.

2014.gada 22.decembrī Ķekavas novada pašvaldība ekspertu komisijas sastāvā konstatēja, ka arhīvā nav nodoti likvidētās Ķekavas novada iestādes "Ķekavas novada kultūras aģentūras" dokumenti. 2014.gada 23.decembrī Ķekavas novada pašvaldība sastādītajā aktā ir konstatēts, ka Kultūras aģentūras likvidācijas komisija nav izpildījusi Arhīvu likuma 7.panta otrās daļas prasības. No Ķekavas novada pašvaldības galvenās grāmatvedes 2014.gada 23.decembra ziņojuma izriet, ka līdz 2014.gada aprīlim netika nodota Kultūras aģentūras likvidācijas slēguma bilance. No konstatētā izriet, ka prasītājas kā komisijas priekšsēdētājas darbības rezultātā netika izpildīti 2013.gada 27.septembrī Ķekavas novada domes ārkārtas sēdē pieņemtie lēmumi.

Tiesas sēdē uzklausītais liecinieks /pers. C/ apliecināja, ka strādā Ķekavas pašvaldībā un bija /amats/. Norādīja, ka komisijai nebija ietekmes uz citiem pašvaldības darbiniekiem. Komisija varēja sagatavot dokumentus par konstatētajiem pārkāpumiem vai neizdarībām, taču no pašvaldības nekāda rīcība nesekoja.

Lieciniece/pers. D/ liecināja, ka ir /amats/. Prasītāja strādā tiešā pakļautībā izpilddirektoram. Lieciniece bija likvidācijas komisijas locekle, rakstīja dienesta ziņojumus, uz dienesta ziņojumiem netika sniegtas atbildes. Komisijai nebija pilnvaru ne lai liktu kādam strādāt, ne saņemt kādu dokumentu. Lieciniece savu darbību saskaņoja ar galveno grāmatvedi. Iztrūka daudz mantu. Lieciniece sastādīja slēguma bilanci, iesniedza galvenajai grāmatvedei. Lieciniecei nebija piekļuves grāmatvedības programmām, piekļuvi prasīja prasītājai, bet to nedeva. Lieciniece informēja prasītāju, ka dokumentus vajadzētu nodot arhīvā, taču tā arī viss palika. Rakstīja izpilddirektoram par konstatēto.

No liecinieces /pers. E/ liecībām izrietēja, ka viņa būdama /amats/pieņēma Kultūras aģentūras slēguma bilanci, kura tika sagatavota ne pārāk kvalitatīvi, taču tur nav saskatāma prasītājas vaina. Dokumenti nav tikuši nodoti ar pieņemšanas – nodošanas aktu. Apliecināja, ka bija ieradusies pie likvidācijas komisijas, lai informētu, ka nepieciešams paredzēt budžetā naudu atlaišanas pabalstiem un atvaļinājuma pabalstiem.

Lieciniece/pers. F/ tiesas sēdē liecināja, ka bija /amats/ sastāvā. No pašvaldības tika saņemti inventāru saraksti un liecinieces pienākums bija salīdzināt inventāru ar sarakstu. Lietvedības dokumenti vēljoprojām ir Kultūras aģentūrā. Lieciniece apstrādāja arī personāla lietas. Darbinieku darba pienākumu aprakstus salīdzināja ar Ministra kabineta noteikumu klasifikatoru.

Kaut arī prasītāja norādīja, ka uzdevumus izpildīt traucēja pašvaldības neiesaistīšanās jautājumu risināšanā un darbinieku kompetences trūkums, taču tiesa vēlreiz atgriezusies pie prasītājas darba pienākumiem, kuru ietvaros pašai prasītājai bija jākonstatē neizdarības no pašvaldības puses, tāpat lietas materiāliem nav pievienots neviens pieprasījums, kuru prasītāja būtu iesniegusi pašvaldībā, lai atrisinātu kādu no problēmjautājumiem, kas saistīti ar darbinieku nekompetenci, vai kādu pielaižu izsniegšanas nepieciešamību. Pie kam tiesa ņēmusi vērā prasītājas

aktīvo iesaistīšanos dažādu sūdzību un iesniegumu rakstīšanā, ko norāda pati prasītāja, kā arī tiesas sēdē apliecināja liecinieki – /pers. G/, /pers. H/, /pers. I/, /pers. J/, /pers. L/, /pers. M/, /pers. N/, /pers. O/, /pers. P/, /pers. R/, /pers. S/, ir pamats apšaubīt, ka prasītāja konstatējot dažādas nepilnības un neizdarības nebūtu rakstveidā vērsusies pie kompetentām iestādēm un darbiniekiem, lai atrisinātu radušos jautājumus.

Tiesas sēdē uzklausītais liecinieks /pers. T/ liecināja, ka Kultūras aģentūras likvidāciju ieteica pašvaldības juristi, ar prasītāju šie jautājumi tika izrunāti.

Šajā gadījumā tiesa secinājusi, ka prasītājai nebija pietiekamu zināšanu un spēju uzņemto pienākumu pildīšanai, tādēļ arī rezultātā tika radīti zaudējumi pašvaldībai un darbs netika nobeigts atbilstoši pastāvošās likumdošanas prasībām.

Tiesas sēdē uzklausītā lieciniece /pers. U/, būdama /amats/, liecināja, ka ir iestādes vadītāja, kura ir pakļauta Ķekavas novada pašvaldībai. Kultūras aģentūras likvidācijas beigās dokumenti netika nodoti. Visi dokumenti atrodas arhīvā tāpat kā līdz šim. Tā kā tika pārņemtas telpas, tad lieciniece vēlējās, lai tiktu pārņemts arī arhīvs. Lieciniece ar aktu ir saņēmusi visu inventāru no likvidācijas komisijas, taču arhīvu nesaņēma, līdz ar ko lietvedību sāka no jauna. Lieciniece bija arī likvidācijas komisijas locekle, viņas uzdevums bija kultūras pasākumu nodrošināšana arī likvidācijas procesā. Lieciniecei bija jāgatavo budžets arī citām struktūrvienībām. Prasītāja bija tā, kura gatavoja lēmumprojektus.

Tiesas sēdē uzklausīta kā lieciniece /pers. V/ liecināja, ka strādā par Baložu pilsētas kultūras centra /amats/. Jautājumā par dokumentu arhivēšanu ir vērsusies pašvaldībā ar vēstuli. Arhīvs nav mainījis savu atrašanās vietu, nekādus dokumentus nav nodevusi. Vajadzīgos dokumentus atrada tur, kur tie visu laiku ir stāvējuši.

Liecinieks/pers. Z/ tiesas sēdē liecināja, ka strādā par Daugmales kultūras centra /amats/Uzrakstījis vēstuli par dokumentu arhivēšanu. Arhīvs atradās Doles tautas namā aizslēgts. Darbiniekam arhīvs bija pieejams. Akta nebija, neko no likvidācijas komisijas nesaņēma.

Tāpat attiecībā uz Valsts kontroles revīzijā konstatētajiem pārkāpumiem, kuri ir tiešā veidā saistīti ar prasītājas darba pienākumu izpildi un šīs izpildes rezultātā pieļautajiem normatīvo aktu pārkāpumiem, ir redzams, ka prasītājai nav pietiekošas izpratnes par normatīvo aktu esamību un to piemērošanu, veicot izpilddirektora padomnieces juridiskajos jautājumos pienākumus. Revīzijā konstatētajiem pārkāpumiem prasītāja iebildumus nav cēlusi.

Lai izvērtētu darbinieku sūdzībā norādītos apstākļus un izpildītu arodbiedrības vēstulē izteikto lūgumu, atbildētājs ar mutisku rīkojumu izveidoja komisiju, kuras locekļiem katram individuāli tika uzdots savākt informāciju, kura tika norādīta darbinieku parakstītajā vēstulē. Šos apstākļus apliecināja tiesas sēdē uzklausītie liecinieki – /pers. G/ un /pers. A0/. Kaut arī prasītāja norāda, ka darba devējs nav izdevis rakstveida rīkojumu par šādas komisijas izveidi, un tā nekad nav sanākusi kopā, lai apspriestu konstatēto, taču neviens no normatīvajiem aktiem nenosaka konkrētu kārtību, kādā darba devējam ir jāveido komisija un kādā veidā šī izveidotā komisija strādā. Līdz ar ko kā nepamatotu tiesa noraidījusi prasītājas argumentu, ka izveidotā komisija darbojās pretlikumīgu vai nedarbojās vispār. Darbinieku vēstulē norādīto apliecināja tiesas sēdē uzklausītie liecinieki.

Lieciniece /pers.H/tiesas sēdē liecināja, ka ir /amats/. Viņa norādīja, ka no 2010.gada 8.marta strādā pie atbildētājas, līdz tam nevienu darbinieku personīgi nepazina. Prasītāja jau pirmajā darba dienā sniedza negatīvu informāciju par citiem darbiniekiem, vadību. Taču vēlāk prasītāja sāka izplatīt informāciju, ka lieciniece dezinformē darbiniekus un domes vadību, kas neatbilst patiesībai. Prasītāja rakstīja sūdzības par liecinieci un viņas pakļautībā esošo darbinieci, apmelojot attiecībā uz faktiskajiem apstākļiem. Prasītājas arodbiedrība pašas prasītājas personā pieprasīja domei atbrīvot liecinieci no darba. Lieciniece nestrādā prasītājas pakļautībā vai padotībā, līdz ar ko konflikts starp liecinieci un prasītāju īsti nav, taču no prasītājas nāk negatīva informācija par liecinieci. Darbinieki baidās no izrēķināšanās no prasītājas puses, jo tas jau tika piedzīvots iepriekš. Juridiskos pakalpojumus prasītāja sniedza nekvalitatīvus, kas ietekmēja pašvaldības tēlu sabiedrībā. Pret sūdzības parakstītājiem tika vērstas dažādas represijas – gan emocionālas, gan vārdiskas. Kopš prasītājas atstādināšanas no darba brīža vide pašvaldībā ir uzlabojusies. Nenotiek vairs aprunāšanas.

Lieciniece /pers.G/apliecināja, ka strādā pie atbildētāja vairāk kā 10 gadus. Pazīst prasītāju kā kolēģi, kaut gan negribētu viņu par tādu saukt. Prasītāja daudz laika veltīja, lai rakstītu sūdzības par kolēģiem, arī par liecinieci ir rakstījusi sūdzības. Sūdzība par liecinieci bija tāda, ka lieciniece esot aizcirtusi darba kabineta durvis. Lieciniece tika saukta par nekompetentu, viņai tika pārmesta darba laika neievērošana. No prasītājas ir dzirdējusi, ka grāmatvede esot nekompetenta, kura būtu ka jādzen prom ar "sūdainu koku". Prasītājas reakcijas izpaudās kā nesveicināšanās ar kolēģiem, nievājoši skatieni, tika kliegts uz kolēģiem, uz liecinieci, tāpat prasītāja nonievājoši un noniecinoši izteicās par darbiniekiem. No arodbiedrības puses raksta sliktas lietas dažādām institūcijām par atbildētāju, kurā pati strādā. Šādā atmosfērā darbs ir neproduktīvāks, jo ir negatīvs mikroklimats. Lieciniece piedalījās komisijā, kuras uzdevums bija apkopot darbinieku sūdzībā norādītās lietas.

Lieciniece /pers.I/apliecināja, ka strādā pie atbildētāja /amats/. Lieciniecei uzsākot darba gaitas pie atbildētāja, prasītāja nāca pie liecinieces katru dienu un stāstīja par darbiniekiem sliktas lietas. Koridorā regulāri bija dzirdama prasītājas kliegšana uz kolēģiem – muļķis, neko nemāk, publiski pazemoja, ko visi apkārtnē ļoti labi varēja dzirdēt. Lieciniece regulāri saņēma darbiniekus nomelnojošus e-pastus. Nekad netika dzirdējusi prasītāju pasakām kaut ko labu par darbiniekiem. Pēc darbinieku sūdzības parakstīšanas lieciniecei bija jāraksta paskaidrojums darba devējam.

Lieciniece/pers. AA/ apliecina darbinieku sūdzībā izklāstītajiem apstākļiem. Norāda, ka prasītājai ir skaļa balss intonācija, kas rada stresu, jo šai balss intonācijai nav labvēlīga pieskaņa.

Liecinieks /pers.J/apliecināja, ka prasītāja publiskā vietā ir draudējusi, ka būs jāsēž cietumā par kādām liecinieka darbībām. Personiskās attiecības tika publiski apspriestas. Liecinieks sastādīja aktus atbildētāja uzdevumā, pēc kā saņēma no prasītājas negatīvas atsauksmes. Liecinieks apliecina, ka priekšniecības uzdotos darba pienākumus izpilda kārtīgi. Darba devējs nekad nav norādījis uz pārkāpumiem. Liecinieks izvairās no satikšanās gaiteņos ar prasītāju, lai izvairītos no sastapšanās. Ja prasītājai bija jālabo datortehnika, tad liecinieks sūtīja pie viņas kolēģus. Pašreiz darbā vairs nav 2 frontes un atmosfēra ir uzlabojusies. Parakstīja darbinieku vēstuli, piekrīt visam, kas vēstulē norādīts. Liecinieks bija tas, kurš ikdienā gatavoja pārbaužu aktus, kad prasītāja vēl strādāja. Pirms tam liecinieks bija vērsies pie prasītājas privāti pēc juridiskās palīdzības un vēlāk e-pasta sarakstē prasītāja izplatīja visu privāto informāciju par liecinieku.

Lieciniece /pers.L/apliecināja, ka pirmais konflikts ar prasītāju viņai radās, kad lieciniece uzsāka darbu. Prasītāja bija dzirdējusi, ka lieciniece negatīvi izsakās par prasītāju un tūlīt tika saņemti draudi tikties tiesā. Prasītājai visu laiku ir sajūta, ka viņa ir gudrāka par citiem. Prasītāja ir norādījusi lieciniecei, ka viņa neprot uzrakstīt ne līgumu, ne rīkojumu. Prasītāja rakstīja sūdzības par kolēģiem. Šobrīd attiecības kolektīvā ir mierīgākas, arī no darba devēja puses. Prasītājai ir ļoti grūti citus uzklausīt, ātri uzvelkas. Par katru darbinieka kļūdu raksta sūdzību darba devējam un darbiniekiem pēc tam ir jāatrakstās. Lieciniece ir arodbiedrības priekšsēdētāja un ir nepatīkami dzirdēt, ka kolēģis nepatīkami izsakās par citu kolēģi, bet nepasaka tieši acīs. Negatīvo informāciju prasītāja novadīja caur pārējiem kolēģiem. Prasītājas viedoklim bija svars un ietekme, darba devējs viņas viedokli respektēja. Pēc darbinieku vēstules saņemšanas kādu brīdi bija klusums un darba devējs nerīkojās vispār. Norādījumus no darba devēja nekādus nesaņēma. Visu negatīvo informāciju par sevi no prasītājas puses saņēma caur darba devēju.

Lieciniece /pers.A0/apliecināja, ka strādā pie atbildētājas kopš 2014.gada jūnija par personāldaļas vadītāju. Kopā ar prasītāju nostrādāja pusgadu. Kad prasītājas pārstāvētās arodbiedrības biedra intereses tika skartas, tad attiecības sabojājās. Prasītāja nevarēja nodalīt vai viņa prasa kādu informāciju kā arodbiedrības biedre vai kā kolēģe. Kolēģi baidījās diskutēt, ja blakus bija prasītāja. Lieciniece neiespaidojās no kolēģiem,

kamēr nenonāca konflikta situācija. No prasītājas puses uzreiz mainījās uzruna no "tu" uz "Jūs", tāpat lieciniece saņēma no arodbiedrības sūdzību par sevi. Prasītāja vairs nesarunājās koleģiāli. Teica kaut ko sliktu par citiem kolēģiem. Darba devējs ļoti iespaidojās no prasītājas viedokļa. Šobrīd kolektīvā situācija ir normalizējusies, nav konfliktu. Pēc darbiniekus vēstules iesniegšanas izpilddirektors lūdza liecinieci sagatavot dokumentu kopijas, kuras tika minētas vēstulē.

Liecinieks /pers.M/tiesas sēdē apliecināja, ka sākotnēji attiecības ar prasītāju bija draudzīgas. 11 gadus strādā pašvaldībā. No prasītājas puses nāca aprunāšana, apsmiešana pret kolēģiem. Koridoros varēja dzirdēt, ka skaļi runāja par kādu personu, arī virtuvītē. Tika aprunāta pie varas esošā vadība. Prasītāja kliedza un bļāva uz liecinieku publiski. Lika palikt un klausīties, neļāva iziet no telpas. Prasītāja sūdzējās darba devējam par liecinieku, norādot melīgu informāciju. Radīja problēmas ģimenē. Pašreiz situācija kolektīvā ir mierīga. Situācija pasliktinājās liecinieka un prasītājas starpā tad, kad liecinieks parakstīja kā partijas "Vienotība" dalībnieks iesniegumu partijas vadībai.

Lieciniece /pers.N/tiesas sēdē liecināja, ka strādā pie atbildētājas un ir dzirdējusi no prasītājas nievājošus izteicienus par darbiniekiem un citiem cilvēkiem, kas izskanēja publiski. Nievājošas piezīmes un replikas par vadību un deputātiem prasītāja izplatīja tā, ka varēja dzirdēt iedzīvotāji translācijā. Reiz lieciniece parakstīja aktu kopā ar citiem darbiniekiem un prasītāja gribēja, lai darba devējs visus šos darbiniekus atbrīvo no darba. Ir kolēģi, kas baidījās parakstīt darbinieku vēstuli, jo baidījās no represijām, kuras sagaidāmas no prasītājas puses. Prasītāja nosauca liecinieci par "stulbu", taču paskaidrojumu darba devējam bija jāraksta lieciniecei.

Tiesas sēdē liecinieks /pers. O/ apliecināja, ka strādā pašvaldībā. Būvvaldes lēmums tika apstrīdēts no uzņēmuma puses un prasītājas viedoklis nesakrita ar liecinieka sagatavoto lēmumu. Kopš tā brīža attiecības pasliktinājās. Attiecībās ar prasītāju nedrīkst būt pretējs viedoklis. Dome neatbalstīja prasītājas viedokli un par domi tika iesniegtas vairākas sūdzības. Par liecinieku tika iesniegta sūdzība KNAB. Pēc darbinieku sūdzības iesniegšanas prasītāja ienāca pie liecinieka kabinetā, kurā bija 5 cilvēki un nobrīdināja, ka tiem, kas ir parakstījuši sūdzību būs sekas. Darba jautājumos liecinieks izvairījās no vēršanās pie prasītājas, vērsās pie citiem kolēģiem. Prasītāja uzskata, ka viņas viedoklis ir vienīgais pareizais. Prasītājai ir skaļš izteiksmes tonis, uzbrūkoša izteiksmes forma, veids un tonis. Bija liecinieks konfliktiem ar citiem kolēģiem.

Lieciniece/pers. AB/ apliecināja, ka ir dzirdējusi no prasītājas negatīvas piezīmes par savu tiešo priekšnieku. Tāpat par kolēģēm izteicās, ka viņas ir sliktas juristes, neko nesaprot. Pārmeta par juridisko izglītību un nezināšanu. Šobrīd situācija ir mierīga, neveidojas konfliktsituācijas. No prasītājas nāca liels negatīvisms.

Lieciniece /pers.P/apliecināja, ka tikusi nomelnota dokumentu viltošanā. Pusdienas laikos ir nācies klausīties, cik vadība un deputāti, kā arī darbinieki ir dumji. Šobrīd situācija ir mierīga, nav konfliktu.

Liecinieks/pers. AC/ liecināja, ka 2013.gadā bija /amats/. Komunikācija ar prasītāju nebija patīkama – biedēja, ka visi tiks atbrīvoti, ka būs jāstrādā kapos, darbinieki raudāja. Atbildētāja bija cēlusi prasību pret liecinieku par viņa atbrīvošanu no darbu, taču tiesa prasību noraidīja.

Liecinieks /pers.R/tiesas sēdē liecināja, ka ir /amats/. Attiecības ar prasītāju ir sliktas. Notikums bija saistībā ar pašvaldības policijas veikto iepirkumu par veselības apdrošināšanu. Sākotnēji tika izmantots prasītājas meitas sniegtais pakalpojums. Nākamajā gadā prasītājas brokera pakalpojumus neizmantoja, un pēc tam attiecības pasliktinājās – sekoja draudi, e-pasti. Bija jānotiek Ikšķiles pašvaldības policijas darbinieku pārņemšanai un pēkšņi visi pašvaldības policijas darbinieki sastājās prasītājas vadītajā arodbiedrībā. Notika komiteju sēdes, lai apspriestu situāciju u n pašvaldības policija sastapās ar prasītājas nekompetenci un nekonsekvenci. Liecinieks rakstīja domei, lai šo procesu pārtrauc un meklē risinājumus. Sūdzības tika rakstītas Darba inspekcijai, KNAB utt. Liecinieks ir spiests iet un sniegt paskaidrojumus uz nepamatotām sūdzībām. Saziņa ar prasītāju ir asa, rupja un saziņā neveidojas saruna.

Liecinieks/pers. AD/ apliecināja, ka strādā/amats/un ir bijušas konfliktsituācijas, e-pasta sarakste ar priekšnieku. Konfliktsituāciju cēloni neatceras.

Lieciniece/pers. AE/ liecināja, ka 2014.gada marta sākumā bija izsaukta uz tiesu liecināt kādā lietā, kurā bija iesaistīta prasītāja. Lieciniece tiesā nevarēja liecināt par kādu notikumu, par kuru tiesa jautāja. Pēc tam prasītāja skaļi kliedza uz liecinieci citu kolēģu klātbūtnē. Bieži nācās dzirdēt par citiem cilvēkiem, viņu nekompetenci. Kad nomira prasītājas māsa viss kolektīvs zināja un vāca naudu. Taču, kad lieciniece bija devusies iegādāties puķes bērēm, prasītāja pieprasīja lieciniecei rakstīt paskaidrojumu par to, kur atradās darba laikā.

Lieciniece /pers.S/tiesas liecināja, ka strādā pašvaldībā. Tiesā jau atrodas trešo reizi prasītājas sakarā. Tika nolemts atbrīvot liecinieci no darba. Un kopš tā brīža uzsākās konflikti un nepārtraukta paskaidrojumus sniegšana. Šobrīd turpina strādāt pašvaldībā, ir labas atsauksmes no darba devēja. Prasītāja regulāri nāca uz liecinieces kabinetu, lai runātos ar deputāti, kura arī sēž liecinieces kabinetā. Tika aprunāti kolēģi, daži staigāja raudādami, lieciniecei bija jādzer nomierinoši līdzekļi. Prasītāja/pers. AF/ izveda no pacietības tā, ka /pers.AF/raudāja un bija histērijā, kaut arī bija pēdējos grūtniecības mēnešos. Prasītāja kabinetā neienāk ar klauvējienu, bet ar repliku un paaugstinātu toni nāk iekšā pa taisno kabinetā. Lieciniecei bija ļoti grūti nākt uz darbu, tas bija smags periods.

Lieciniece/pers. AG/ tiesas sēdē liecināja, ka strādā pie atbildētājas 8 gadus, lielāko daļu no šī laika prasītāja bija liecinieces kolēģe. Nevar prasītāju raksturot pozitīvi – prasītāja vērpj intrigas, tenkas, nomelnojoši stāsta par liecinieci, par kolēģiem. Šie stāsti tikuši izplatīti arī publiski. Šobrīd atmosfēra darbā ir uzlabojusies, arī kolektīvā neizjūt spriedzi, bailes un paniku, vairs nav jādzird gaitenī bļāvieni un skaļi smiekli, jo tas pavadīja kāda cilvēka nomelnošanu un izsmiešanu. Prasītāja nevis palīdzēja dokumentu sagatavošanā, bet sniedza nievājošus komentārus par prasīto. Nereti laboja pati savu laboto tekstu. Pie prasītājas pēc padoma nevērsās, izmantoja citu kolēģu padomus. Ja domes sēdē prasītājas viedoklis atšķīrās no darbinieku sagatavotā lēmumprojekta, tad apvainoja korupcijā, nezināšanā u.tml., reizēm lēmumprojekts netika pieņemts, jo lēmēji sašaubījās un tas bremzēja visus darbus. Prasītāja neuzklausīja pamatojumu, kādēļ lēmumprojekts ir savādāks, prasītāja sāka apsaukāt un izteikt nievājošas piezīmes un neiesaistījās diskusijā par pašvaldības lēmumprojektu. Šāds darba stils ievērojami paildzina dokumenta virzīšanu un lēmuma pieņemšanu.

Liecinieks/pers. AH/ tiesas sēdē liecināja, ka ir Ķekavas novada pašvaldības /amats/. Pēc darbinieku sūdzības saņemšanas lika dažiem darbiniekiem savākt vēstulē norādīto informāciju. Tāpat informēja domes priekšsēdētaju par sastādīto ziņojumu, taču nekādu rīkojumu nesaņēma. Mutiski deva rīkojumu darbiniekiem vākt informāciju, jo rakstveidā rīkojums būtu redzams prasītājai un tam būtu sekas. Prasītāja vispirms runā un pēc tam domā, ir ļoti emocionāla.

Tiesas sēdē uzklausītais liecinieks /pers. AI/ apliecināja, ka ir /amats/. Par darbinieku sūdzību bija dzirdējis, taču nekādus rīkojumus šajā sakarā netika saņēmis. Informēja izpilddirektoru par deputātu viedokli. Atstāja visu izpilddirektora ziņā, ko darīt ar darbinieku sūdzību. Šīs sūdzības iesniegšana bija likumsakarīgs solis pēc tam, kad kolektīvā bija uzkrājusies liela spriedze. Jautājumā par SIA "/nosaukums D/" norāda, ka prasītāja pauda viedokli, ka saimniecībai ir pasludināta maksātnespēja, kas izsauca lielu rezonansi sabiedrībā, jo sēde tika translēta. /pers. AJ/ nekādus norādījumus nav devis. Tāpat /pers.AL/ nav doti nekādi norādījumi attiecībā uz "Baložu komunālo saimniecību". Kultūras aģentūras likvidācijas ideja pieder prasītājai. Prasītājas viedokli ļoti nopietni ņēma vērā. "/nosaukums D/" tika tiesā iesniegts Tiesiskās aizsardzības process.

Tiesas sēdē uzklausīta kā lieciniece /pers. AM/ apliecināja, ka darbinieku sūdzību parakstīja, bet nepiedalījās tās sagatavošanā. Liecinieci neapmierināja negatīvo e-pastu sūtīšana, kuros tika aprunāti citi kolēģi. Lieciniece ir piedalījusies vārdu pārmaiņās, dzirdējusi, ka tiek aprunāti kolēģi. Prasītāja bieži vien ir diezgan nesavaldīga. Šāda veida situācijas vairs kolektīvā nepastāv.

Lieciniece/pers. AN/ tiesas sēdē liecināja, ka 2013.gada novembrī notika kārtējo materiālu gatavošana domei. Komunikācijas ar prasītāju bija problemātiska. Prasītāja zvanīja un jautāja vai var likt vienu konkrētu jautājumu uz sēdi un saņēma mutisku apstiprinājumu, lieciniece apsolīja ievietot šo jautājumu sistēma, bet sastopot prasītāju un /pers.AL/informēja viņus par jautājuma ienešanu Namejā, taču prasītāja balsī kliedza: "Kāpēc jūs visi mani vajājat?" Lieciniece jutās publiski pazemota, jo apkārt atradās apmeklētāji un /pers.AL/. Lieciniece atkliedz pretī prasītājai, lai nekliedz uz viņu. Rezultātā jautājums tika saskaņots. Kad lieciniece 2008.gadā bija jauns darbinieks, tad prasītāja lika vākt materiālus par tikko darbā atjaunoto /pers. AO/ par viņas darba pārkāpumiem. Norāda, ka pēc iepriekšējās tiesas sēdes, kad tika uzklausīti liecinieki, prasītāja tika manīta pašvaldības telpās un nodevusi vēstījumu visiem, ka, ja vinnēs tiesu, tad nu visi redzēs sekas – tie, kas parakstīja vēstuli. Pie prasītājas pēc padoma vērsās kā pie pēdējās iespējas. Lēmumprojektu saskaņošana ar viņu bija neizbēgama. Lieciniece nav saņēmusi prēmiju par darbinieku vēstules parakstīšanu, tāpat kā nav dzirdējusi, ka kāds cits būtu saņēmis.

Tiesas sēdē uzklausīta kā lieciniece /pers. AP/ apliecināja, ka viņai ir sliktas attiecības ar prasītāju. Kolektīvā bija slikts noskaņojums prasītājas attieksmes dēļ. Lieciniece baidījās no prasītājas, bet darba darīšanās tomēr bija jākonstatējas. Mēģināja sazināties dažādi, bet kontakts neveidojās. Saskaņošana notika smagi, jo katru reizi notika jauni labojumi un papildinājumi. Sanāksmēs tika komentēti sanāksmes dalībnieki, apsaukāja par nejēgām un komentēja "ģīmjus". Prasītāja nolēma atbrīvoties no liecinieces, jo bija nepieciešama vieta vienam viņas darbiniekam. Lieciniece sēž tādā vietā, kurā ļoti labi var dzirdēt kā prasītāja runā par kolēģiem, arī par liecinieci. Lieciniecei uz nervu pamata bija veselības traucējumi. Šobrīd kolektīvā klimats ir kļuvis veselīgāks. Neviens prasītājai neiebilda, jo viņa mēdza atriebties un uzbrukt ar apvainojumiem. Naudas balvu sakarā ar parakstīto sūdzību nav saņēmusi, un nav arī dzirdējusi, ka kāds cits būtu saņēmis naudas balvu.

Tiesas sēdē uzklausīts kā liecinieks /pers. AR/ liecināja, ka laika periodā no 2009.gada līdz 2013.gadam bija domes priekšsēdētājs. Prasītāja bija juridiskās daļas vadītāja, padomniece izpilddirektoram juridiskajos jautājumos. Ar prasītāju bijušas nesaskaņas darba jautājumos un viedokļi nesaskanēja. Bija gadījums, kad prasītāja nenodeva savlaicīgi informāciju par sadarbības partnerattiecību iepirkumu bērnudārza celtniecībai, par ko prasītājai tika izteikts disciplinārsods. Ir dzirdējis dažādas atsauksmes par prasītāju, bet uzskatīja, ka tā ir sieviešu kolektīva problēma.

Lieciniece/pers. AS/ tiesas sēdē liecināja, ka ir galvenā grāmatvede pašvaldībā. Sākotnēji ar prasītāju bija labas attiecības, kamēr sakrita viedokļi. Ja viedokļi nesakrīt, tad attiecības bija sliktas. Kad /pers.AR/bija priekšsēdētājs, tad vāca parakstus kolēģa /pers. J/ aizstāvībai. Šī bija otrā reize, kad kolektīvā tiek vākti paraksti. Lieciniecei negribējās iet uz darbu dēļ prasītājas radītās darba atmosfēras. Darbiniekiem bija bail kaut ko viņai jautāt, jo vienmēr sekoja bļaušana. Viņa nepalīdzēja sagatavot dokumentus. Ja viedokļi nesakrita, tad sekoja ziņojumu vadībai. Tagad darbā ir cita atmosfēra. Kaut arī mēdz notikt konflikti un viedokļi atšķiras, taču tas viss tiek risināts koleģiāli. Lieciniece nav saņēmusi naudas balvas par sūdzību parakstīšanu.

Tiesas sēdē uzklausīta kā lieciniece /pers.AT/liecināja, ka ir izpilddirektora vietnieces p.i. Atstādināja ar rīkojumu prasītāju par darba disciplīnas pārkāpumiem un darbinieku prasības darba devējam par neiespējamību strādāt ar prasītāju. Izpilddirektors izveidoja komisiju un izdeva katram pienākumus, kas jāizpilda. Rīkojums netika izdots rakstveidā. Darba devējs un darbinieki zināja par iespējamām represijām no prasītājas puses - seko dažādi iesniegumi pret darbinieku, aizvainojošas replikas. Attiecības starp darbiniekiem un prasītāju bija ļoti saspringtas, darbinieki tika saukti par idiotiem, notika konflikti. Daudziem darbiniekiem bija bail parakstīt sūdzību, nejutās tik spēcīgi, lai parakstītu. Visiem bija jāsniedz paskaidrojumi, kad prasītāja to uzzināja. Sakarā ar šofēra lietu bija tiesvedība, kas radīja papildus izdevumus atbildētājai. Prasītāja nebrīdināja darba devēju, ka viņai nepieciešams iziet no darba, līdz ar ko tika piemērots disciplinārsods. Šobrīd situācija ir uzlabojusies. Kaut arī šobrīd prasītāja turpina rakstīt vēstules darbiniekiem un liek rakstīt skaidrojumus par situācijām. Tāpat darba inspekcijā prasītāja ir vērsusies un darba devējam ir jāsniedz informācija. Lieciniece izvairījās iet pie prasītājas, jo prasītāja visus sauca par muļķiem un idiotiem. Darba devējs prasīja Veselības inspekcijai par prasītājas spēju veikt darba pienākumus, taču darba devējs nebija informēts par prasītājas saslimšanām.

Izvērtējot darbinieku sūdzībā norādīto, kā arī ņemot vērā tiesas sēdē uzklausīti liecinieku liecības, tiesai neradās šaubas, ka prasītāja pret darbiniekiem bija izvērtusi mobingu pret sev netīkamiem darbiniekiem.

Eiropas sociālo partneru pamatnolīgumā teikts, ka nekādā gadījumā nav pieņemami, ja cilvēkus viņu darba vietā iebiedē, pazemo vai pakļauj vardarbībai. Darba devēju un darbinieku uzdevums ir kopīgi risināt šīs problēmas. Savukārt viena no galvenajām iezīmēm veiksmīgam darbam ir kolēģu un darbinieku savstarpējā cieņa. Neskatoties uz to, ka dažiem darbiniekiem šāda attieksme pret apkārtējiem nav traucējusi, vai arī tieši pretēji – ir radījusi labsajūtu, ka nepieder pie tiek pret kuriem mobings tiek vērsts, taču šāda situācija darba vietā nav pieļaujama. Mobinga mērķis ir iebiedēt, izolēt, pakļaut un izraidīt, to pavada negatīva, iebiedējoša, pazemojoša un kontrolējoša attieksme. Ar mobingu notiek uzbrukumi cilvēka pašapziņai, pašcieņai un profesionālai kompetencei.

Minētās pazīmes skaidri ir redzamas no uzklausīto liecinieku liecībām. Par pilnīgi neiespējamu tiesa atzinusi prasītājas norādījumu, ka šādu liecību sniegšana un sūdzības sagatavošana darba devējam varētu tikt inscenēta no darba devēja puses. Nav iespējams tik lielu liecinieku skaitu noskaņot uz tik emocionāli piesātinātām liecībām, jo liecību sniegšanas laikā tiesa varēja pārliecināties, ka katrs no lieciniekiem stāsta savu personīgo pieredzi, aizvainojumu un izjūtas, dažkārt lieciniekiem pat apraudoties.

Prasītājas norāde, ka viņai no dabas ir dota skaļa un spalga balss, kuru viņa nevar izmanīt, neatbilst faktiskajai situācijai, jo tiesas sēdēs laikā brīžos, kad izteicās pati prasītāja viņas balss tembrs bija pat klusāks nekā dažu liecinieku balss tembri. No kā tiesa varējusi secināt, ka prasītāja ļoti labi prot vadīt savu balss tembru un tas arī raksturo pieaugušu rīcībspējīgu personību bez dzirdes traucējumiem, ka balss tembrs tiek pielāgots attiecīgais situācijai, ņemot vērā apkārt notiekošos un savu atrašanās vietu. Viennozīmīgi ir skaidrs, ka prasītāja šādi uzvedās, lai pastiprinātu savu mobinga ietekmi uz darbiniekiem.

Agresīva uzvedība pret citiem izpaužas cilvēka nedrošības, zema pašvērtējum un apdraudētības dēļ. Darba devējs nevar atstāt šādas mobinga pazīmes bez ievērības, jo mobings rada ilgstošu un intensīvu stresa situāciju. Cilvēki, kuri spiesti strādāt šādos apstākļos, par to maksā augstu cenu — ar veselības problēmām, psihoemocionāliem traucējumiem, negulētām naktīm, attiecību pasliktināšanos, darba spēju samazināšanos, darba zaudēšanu un ar ģimenes pakļaušanu sociālam riskam.

No uzklausīto liecinieku liecībām tiesai arī kļuvis skaidrs, ka prasītājai pietrūkst profesionālo iemaņu sava amata pienākumu pildīšanai, jo ar savu attieksmi pret darbiniekiem viņa panāca situāciju, ka neviens neiet pie viņas konsultēties juridiskajos jautājumos. Taču gadījumos, kad tomēr jautāja, tad atbildes vietā saņēma kliegšanu un pazemojumus, taču padomu un atbildi jautātājs nesaņēma. Tādējādi ir redzams, ka prasītāj nepildīja savus tiešos darba pienākumus, maskējoties zem mobinga pielietošanas pret apkārtējiem. Neviens no tiesas sēdē uzklausītajiem lieciniekiem nevarēja apliecināt, ka jebkad būtu saņēmis konstruktīvu un normatīvajiem aktiem atbilstošu juridisku padomu, arī lēmumprojektu saskaņošanas procedūra atdūrusies uz gramatikas labojumiem un savu labojumu pārlabojumiem.

Līdzīgus secinājumus tiesa varējusi izdarīt no lietā iesniegtajiem dokumentiem, no kuriem ir redzams, ka juridisko jautājumu kompetence nav prasītājas stiprā puse.

Kā to pamatoti atzinusi Valsts kontrole savā revīzijas ziņojumā, tad prasītājai kā darbiniecei ar tik augstu atalgojumu bija jāspēj sniegt tāda

līmeņa juridiskās konsultācijas, lai pašvaldībai nebūtu ārpakalpojumā jāiepērk juridiskie pakalpojumi atbilžu sagatavošanai uz iesniegumiem, prasību un paskaidrojumu sniegšanai tiesai un pārstāvībai tiesā.

2014.gada 11.decembra Ķekavas novada domes sēdes protokolā Nr.29 ir norādīts, ka prasītāja informē klātesošos deputātus par to, ka SIA "/nosaukums D/" ir uzsākts maksātnespējas process, kurš automātiski nestājas spējā, jo bija pieņemts lēmums par tiesisko aizsardzību, bet, tiklīdz noslēdzas process par tiesisko aizsardzību, automātiski stājas spēkā lēmums par maksātnespējas procesa uzsākšanu. Lietā nepastāv strīds par faktu, ka prasītāja domes deputātiem un sabiedrībai kopumā sniedza faktiskiem apstākļiem neatbilstošu informāciju.

Tiesas sēdē uzklausītais liecinieks /pers. AU/ tiesai apliecināja, ka strādā "/nosaukums D/", ir valdes loceklis. 2014.gada 11.decembrī par prasītāju tika uzrakstīta vēstule pašvaldībai, jo prasītāja domes sēdē izplatīja nepatiesu informāciju par sabiedrības juridisko statusu, norādot, ka ir pasludināts maksātnespējas process. Lūgumā tika norādīts, ka prasītājs sniegtā informācija ir jāizvērtē. Sabiedrība saņēma zvanus no cilvēkiem, kuri interesējās par to, kas ir noticis. "/nosaukums D/" apkalpo arī privātmājas, nodrošinot atkritumu izvešanu. Klienti nevēlējās maksāt par pakalpojumu, ja sabiedrība ir maksātnespējīga. Sadarbības partneri uzteica līgumus, pieprasīja 100% priekšapmaksu par sniegtajiem pakalpojumiem, kas ļoti apgrūtināja jau tā smago sabiedrības finansiālo stāvokli un turpmākās darbības veikšanu. Kopumā sabiedrības finansiālais stāvoklis tika pasliktināts. Prasītāja Ķekavas pašvaldības sēdē izplatīja nepatiesu informāciju par sabiedrību, šo informāciju izplatīja publiskā telpā un tā tika ierakstīta. Taču sēdē bija jālemj par finansējuma piesaistīšanu Eiropas projektam, kuram "/nosaukums D/" vēlējās piedalīties ar pašvaldības līdzdalību. Prasītāja ir juriste un viņai bija zināms, kādas sekas var iestāties pie šādas nepatiesas informācijas pasniegšanas. Pieteikums par "/nosaukums D/" pasludināšanu par maksātnespējīgu tika tiesā noraidīts. Šī informācija bija publiski pieejama gan deputātiem, gan prasītājai, gan domes vadītājam. Var apliecināt, ka nav ietekmējis valdes locekļa /pers. AJ/ izvēli parakstīties darbinieku sūdzībā. Neviens nav ierosinājis atsaukt savu parakstu sūdzībā, vai vispār sūdzību atsaukt.

Liecinieks /pers.AJ/tiesas sēdē liecināja, ka ir parakstījis darbinieku vēstuli, taču savu parakstu uz tās atsauc, jo paraksts izdarīt 2 pārējo valdes locekļu spiediena rezultātā, kuri caur puķēm norādīja, ka vēstule ir jāparaksta, jo jāstrādā komandā. Liecinieks ir SIA "/nosaukums D/" valdes loceklis. Paskaidro, ka saimniecībai bija ierosināts maksātnespējas process, taču netika pasludināts. Saimniecība tika pārņemta ļoti sliktā stāvoklī. Pēc prasītājas paziņojuma domes sēdē par saimniecības maksātnespējas procesa pasludināšanu netika saņemts neviens zvans no iedzīvotājiem ar jautājumiem par to, kas notiks ar komunālo saimniecību.

2014.gada 22.decembrī SIA "/nosaukums D/" iesniedza Ķekavas novada pašvaldībai vēstuli, kurā norādīja, ka prasītāja, būdama Ķekavas novada pašvaldības izpilddirektora padomniece /amats/sēdes laikā, pildot darba pienākumus, ir sniegusi prettiesisku, juridiski nekorektu un maldinošu informāciju sabiedrības procesuālo stāvokli maksātnespējas likuma izpratnē. Tādējādi tika ietekmēts deputātu balsojums par līdzfinansējuma saņemšanu ēku siltināšanai, rīkojusies pretēji pašvaldības interesēm, pasliktinājusi sabiedrības finansiālo stāvokli, radot sabiedrībai zaudējumus. Sabiedrības valdes locekļi lūdz atbildētāju veikt pārbaudi un izvērtēt prasītājas profesionālās spējas noļīgtā darba veikšanai un viņas atbilstību ieņemamajam amatam.

2015.gada 27.janvārī SIA "/nosaukums D/" informēja atbildētāju par to, ka pēc prasītājas paziņojuma, sadarbības partneri ir uzsākuši priekšapmaksas ieturēšanu par sniegtajiem pakalpojumiem, bija vērsušie iedzīvotāji ar jautājumiem un zvaniem par sabiedrības stāvokli, daži pakalpojuma saņēmēji apšaubīja sabiedrības izsniegtos rēķinus un nepieciešamību tos apmaksāt.

Salīdzinot lecinieku /pers. AU/ un /pers. AJ/ sniegtās liecības, tiesa secinājusi, ka ir pieņemams blakus lēmums, jo liecinieks /pers. AJ/ ir sniedzis nepatiesu informāciju. Liecinieka /pers.AU/liecības saskan ar citu tiesas sēdē uzklausīto liecinieku liecībām un 2014.gada 22.decembrī paša parakstītajā vēstulē norādīto informāciju, līdz ar ko tiesa nepiedod nekādu ticamību /pers. AJ/ liecībās norādītajam.

Uz atbildētājas 2015.gada 5.janvāra pieprasījumu prasītāja 2015.gada 6.janvārī sniedza rakstveida paskaidrojumu, kurā norādīja, ka šāda jautājuma apspriešana darba kārtībā nebija iekļauta, tādēļ nebija sagatavojusies sniegt informāciju.

2015.gada 16.janvārī atbildētāja sastādīja dienesta pārbaudes rezultātus, kurā konstatēja, ka prasītājai nav pietiekamu profesionālo spēju noļīgtā darba veikšanai un saskaņā ar Darba likuma 101.panta otro daļu pieprasīja paskaidrojumus.

Apkopojot konstatēto tiesa secinājusi, ka prasītājas atstādināšana ar Ķekavas novada pašvaldības 2014.gada 19.decembra rīkojumu Nr.5-6.2/14/584 ir bijusi likumīga un pamatota, līdz ar ko darba samaksa par piespiedu kavējuma laiku nav piedzenama un prasība šajā daļā ir noraidāma.

Tiesa konstatējusi, ka atbildētājs ar Ķekavas novada pašvaldības 2015.gada 16.marta rīkojumu Nr.5-6.2/15/158 prasītājas atstādināšana no darba pagarināja līdz tiesas nolēmuma spēkā stāšanās brīdim.

Tiesa atsaukusies uz Darba likuma 58.panta piekto daļu, judikatūru - 2013.gada 23.janvāra Augstākās tiesas Senāta spriedumu lietā Nr.SKC-103/2013, kurā ir noteikts, ka atstādināšanas mērķis ir ne tikai novērst iespējamo kaitējumu darbinieka vai trešās personas drošībai un veselībai vai darba devēja vai trešās personas pamatotām interesēm, bet arī darba devējam dot iespēju atstādināšanas termiņā veikt dienesta pārbaudi un, ja pastāv attiecīgs pamats, arī uzteikt darba līgumu.

Atbilstoši Darba likuma 58.panta piektās daļas jēgai darba devējam gan dienesta pārbaude veicama, gan lēmums par darba līguma uzteikumu jāpieņem trīs mēnešu laikā, tādā veidā nepieļaujot ilgstošu darbinieka atstāšanu bez darba samaksas un iztikas līdzekļiem. Attiecīgās normas piemērošana šādā situācijā grūtības nerada un darba devējs trīs mēnešu laikā var izsniegt darba līguma uzteikumu.

Sakarā ar tiesvedību, kas vairāku instanču tiesās pārsniedza trīs mēnešus, darba devējai no tās neatkarīgu iemeslu dēļ nebūs iespējams panākt darba tiesisko attiecību izbeigšanu darbinieka atstādināšanas trīs mēnešu termiņā.

Likumdevējs tiesisko regulējumu šādai situācijai nav paredzējis.

Kā to norādījis ir Senāts, tad Darba likuma 58.panta trešajā daļā uzskaitītajos gadījumos, kad darba devējam ir tiesības atstādināt darbinieku no darba, saistībā ar šā panta piekto daļu ir ietverts pozitīvs tiesiskais regulējums (aizliegts atstādināt darbinieku ilgāk par trim mēnešiem), taču atbilstoši tā jēgai un mērķim šis regulējums izskatāmajam gadījumam nav piemērojams, jo nav ņemta vērā tā īpatnība, ka darba devējai objektīvi nav iespējams trīs mēnešu laikā izbeigt darba līgumu ar darbinieku arodbiedrības biedru, ja arodbiedrība darba līguma uzteikumam nav piekritusi, un tādā gadījumā darba devējam jāceļ prasība tiesā par darba tiesisko attiecību izbeigšanu. Ja piemērotu Darba likuma 58.panta piekto daļu, iztulkojot to gramatiski, nāktos atzīt, ka darba devējai pēc triju mēnešu atstādināšanas termiņa notecējuma būtu jāatjauno darbinieks, kurš rīkojies prettiesiski un tādēļ zaudējis darba devēja uzticību, un jāļauj šādam darbiniekam pildīt darba pienākumus, izmaksājot viņam darba algu. Senāts norādījis, ka Darba likuma 58.panta piektās daļas gramatiskā piemērošana šādā situācija ir pretēja tās jēgai, jo ar to tiek aizskarta darba devējas pamatotā interese nepieļaut darbinieka atrašanos darba vietā un darba pienākumu veikšanu konkrētajā gadījumā, kad konstatēts, ka tas var kaitēt darba devējas vai trešo personu pamatotām interesēm, un darba devēja no tās gribas neatkarīgu apstākļu dēļ nespēj minētajā tiesību normā noteiktajā atstādināšanas termiņā izbeigt darba tiesiskās attiecības. Darba likuma 58.panta piektajā daļā ietvertais tiesiskais regulējums, kā uzskata Senāts, ir par plašu un neaptver tādu tiesiski nozīmīgu gadījumu, kad darba devējs ir spiests celt prasību tiesā sakarā ar to, ka arodbiedrība nedod piekrišanu uzticību zaudējuša darbinieka atlaišanai, un tādā gadījumā uzticību zaudējušā darbinieka likumā noteikto

atstādināšanas termiņu objektīvu apstākļu dēļ nav iespējams ievērot, proti, konstatējams aizklāts likuma robs. Situācijā, kad sakarā ar darbinieka atstādināšanas pamatā esošajiem apstākļiem celta prasība par darba līguma izbeigšanu, Senāta ieskatā, tiesai jāsašaurina Darba likuma 58.panta piektās daļas vārdiskais tvērums, neattiecinot to uz šādu situāciju, ierobežojot šīs normas piemērošanas jomu teleoloģiskās redukcijas ceļā.

Šajā gadījumā tiesa ņēmusi vērā specifisko situāciju, kuru ir radījusi prasītāja, jo darba devējs atbilstoši Darba likuma prasībām 2015.gada 16.janvārī pieprasīja prasītājai sniegt rakstveida paskaidrojumus par 2015.jada 16.janvāra dienesta pārbaudes rezultātā konstatētajiem pārkāpumiem. Prasītāja savus rakstveida paskaidrojumus atbildētājam iesniedza 2015.gada 23.janvārī.

Pirms atbildētāja noskaidroja informāciju par prasītājas dalību kādā no arodbiedrībām, 2015.gada 6.janvārī Latvijas apvienotā drošības nozaru arodbiedrība tās prezidenta personā iesniedza atbildētājai savu nepiekrišanu prasītājas atbrīvošanai no darba.

2015.gada 23.janvārī atbildētāja lūdza minētajai arodbiedrībai sniegt piekrišanu arodbiedrības biedres /pers. A/ atbrīvošanai no darba, norādot pamatojumu savam lūgumam. Ar 2015.gada 30.janvāra arodbiedrības atteikumu dot piekrišanu radās situācija, ka atbildētājam jāceļ prasība tiesā par darba tiesisko attiecību izbeigšanu ar prasītāju.

Tiesas ieskatā nav pieļaujama tāda ļaunprātīga tiesību normu izmantošana, kad konstatējot rupjus darba tiesību normu pārkāpumus, konstatējot prasītājas pielietoto mobingu pret darba kolēģiem, rastos situācija, ka prasītāja atgrieztos pie savu darba pienākumu pildīšanu uz visu tiesvedības laiku. Samērojot darbinieku tiesiskās intereses uz drošu darba vidi un prasītājas tiesiskās intereses, tiesa atzinusi, ka Ķekavas novada pašvaldības 2015.gada 16.marta rīkojums Nr.5-6.2/15/158 ir tiesisks un spēkā esošs, līdz ar ko prasība šajā daļa ir noraidāma kā nepamatota.

Tiesa konstatējusi, ka atbildētāja ir cēlusi prasību pret prasītāju par darba tiesisko attiecību izbeigšanu ar tiesas spriedumu, pamatojoties uz Darba likuma 101.panta pirmās daļas 1.punktu un 2.punktu, otro daļu, trešo daļu un sesto daļu.

Tiesa konstatējusi, ka prasītāja bez attaisnojoša iemesla ir būtiski pārkāpusi darba līgumu, kā arī prasītāja, veicot darbu, rīkojusies prettiesiski, līdz ar ko ir atzinusi, ka atbildētājas prasījums par darba tiesisko attiecību izbeigšanu ar prasītāju ir apmierināms.

Prasītāja ir izvirzījusi prasījumu par neizmaksātās darba samaksas piedziņu par veikto papilddarbu laika periodā no 2012.gada oktobra līdz 2014.gada septembrim.

Savu prasījumu prasītāja ir pamatojusi ar to, ka minētajā laika posmā ir aizvietojusi Telpiskās plānošanas daļas lēmumprojektu saskaņošanas pienākumus, kas neietilpst prasītājas amata aprakstā.

Tiesa atsaukusies uz Darba likuma 31.panta pirmo daļu.

Lietas materiāliem nav pievienots pierādījums, kas apliecinātu, ka kaut kādi papildus darbi prasītājai tikuši piemēroti ar atbildētājas rīkojumu, pat mutiska rīkojuma esamību tiesas sēdē uzklausītie liecinieki nevarēja apliecināt, tādēļ tiesai nav bijis iespējams izvērtēt šī dokumenta saturu, taču vienlaicīgi tiesa secinājusi, ka par prasījumiem pret atbildētāju līdz 2013.gada 20.augustam ir iestājies noilgums.

Savukārt attiecībā uz turpmāko 2013.gada periodu Valsts kontrole revīzijas ziņojumā ir konstatējusi, ka pašvaldības izpilddirektora padomniecei juridiskajos jautājumos 2013.gadā ir aprēķināta samaksa par Kultūras aģentūras direktora pienākumu izpildi 2 902 Ls apmērā, pārsniedzot normatīvajā aktā noteikto ierobežojumu piemaksai par 2 274 Ls.

Kā to pamatoti ir norādījusi atbildētāja savā vēstulē prasītājai 2015.gada 5.augustā, tad prasītājas amata aprakstā ir norādīts pienākums sniegt atzinumus par sagatavotajiem lēmumprojektiem, kas tiek iesniegti saskaņošanai.

Līdz ar ko apkopojot konstatēto, tiesa secinājusi, ka prasījums šajā daļa ir noraidāms kā nepamatots.

Prasītāja ir lūgusi tiesu atzīt Darba likuma 7.pantā noteiktā vienlīdzības principa pārkāpumu no Ķekavas pašvaldības puses un atcelt 2015.gada 16.janvāra rīkojumu Nr.5-6.2/15/25 par piemēroto disciplinārsodu – piezīmi.

Tiesa atsaukusies uz Darba likuma 7.panta pirmo daļu.

Kaut arī prasītāja savā prasījumā ir izvirzījusi lūgumu atzīt Darba likuma 7.panta pārkāpumu, taču prasības pieteikuma pamatojumā ir atsauce uz Darba likuma 9.pantu, kā arī nav nekādas norādes, kādā veidā prasītāja uzskata, ka tiek diskriminēta – pēc rases, ādas krāsas, dzimuma, vecuma, invaliditātes, reliģiskās, politiskās vai citas pārliecības, nacionālās vai sociālās izcelsmes, mantiskā vai ģimenes stāvokļa, seksuālās orientācijas vai citiem apstākļiem. Tādēļ tiesai nav bijis iespējams konstatēt vai atbildētāja ir piemērojusi diskriminējošu attieksmi pret prasītāju, jo lietā nav norādīti argumenti, līdz ar ko arī atbildētāja uz tiem nevarēja sniegt nekādus iebildumus un pierādījumus.

Pie apstākļiem, ka prasītāja vienlaicīgi ir lūgusi tiesu atcelt piemēroto disciplinārsodu piezīmi, tiesa secinājusi, ka šajā gadījumā var tikt konstatēts Darba likuma 9.panta pārkāpums.

2014.gada 19.decembrī atbildētāja ar rīkojumu uzlika par pienākumu prasītājai sniegt paskaidrojumus par darba kārtības noteikumu neievērošanu, jo 2014.gada 19.decembrī prasītāja ieradās darbā nokavējot 9 minūtes, par ko darba devējs sastādīja aktu Nr.5-26/14/3. Prasītāja sniedza paskaidrojumu, savu pārkāpumu noliedzot, taču kavēšanās iemeslu nenorādot, vien norādot, ka pašvaldības pulkstenis rāda nepareizu laiku, jo nav kalibrēts.

2015.gada 16.janvārī atbildētāja sastādījusi rīkojumu par disciplinārsoda piemērošanu prasītājai, konstatējot, ka prasītāja atkārtot pārkāpj darba kārtības noteikumus, jo jau 2014.gada 18.decembrī prasītāja bija darba devējam nezināmā prombūtne no plkst.14.10 līdz 14.47, kā disciplinārsods tika piemērota piezīme.

/pers.AL/tiesas sēdē liecināja, ka 2014.gada decembrī notika incidents saistībā ar prasītāju. Sociālās aģentūras direktora vietniece strīdējās ar darba devēju un darba devējam bija jāizlemj vai atbrīvot no darba vai nē. Konflikts tika paplašināts, tika atstādināta no amata prasītāja. Tajā brīdī bija domes priekšsēdētāja vietnieks. Liecinieks bija šokā par to kā tas viss notika – dokumenti bija salikti kastēs, kabinets tika aizzīmogots. Pēkšņi parādījās žurnāls, kurā atzīmēja, kad darbinieks ierodas darbā, kad iziet. Žurnāls pazuda dienā, kad prasītāja tika atstādināta no amata. Šobrīd šāda žurnāla vairs nav. Uzskata, ka kolektīvā attiecības nav uzlabojušās, ir 2 frontes – vieni par prasītāju, otri pret. Ķekavas pārvaldes kolektīvā ir neveselīga atmosfēra, ko darba devējs veicina ar prēmijām. Pēdējā gada laikā 5 darbinieki ir parakstījuši uzteikumu, pamatojoties uz Darba likuma 100.panta piekto daļu, neviens nav minējis prasītāju kā pamatu.

Tiesa atsaukusies uz Darba likuma 9.panta pirmo daļu.

Prasītāja uzskata, ka pret viņu ir radītas nelabvēlīgas sekas sakarā ar viņas vēršanos ar sūdzībām dažādās institūcijās.

Tiesa atsaukusies uz Darba likuma 9.panta otro daļu, norādījusi, ka šajā gadījumā ir noteikts apgrieztais pierādīšanas pienākums un atbildētājai ir jāpierāda, ka nav noticis Darba likuma 9.pantā norādītais pārkāpums.

Atbildētāja nenoliedz, ka darbinieku ierašanās darba vietā un darba vietas atstāšanas žurnāls bija laika periodā no 2014.gada nogales, līdz 2015.gada sākuma, t.i., laika periodā, kamēr pastāvēja domstarpības starp pusēm. Tāpat neapstrīd prasītājas norādīto faktu, ka nevienam citam darbiniekam netika piemēroti disciplinārsodi, kaut arī uz darba kavējumiem prasītāja bija vērsusi atbildētāja uzmanību.

Ja jau atbildētāja par 9 minūšu kavējumu rīkojās tik bargi, ka tika sastādīts akts un pieprasīts paskaidrojums no prasītājs, tad tiesas ieskatā

bijis apšaubāmi, ka šādi nelieli pāris minūšu kavējumi vai aizkavēšanās pusdienas pārtraukumā nav bijuši nevienam citam pašvaldības darbiniekam.

Līdz ar ko tiesa secinājusi, ka prasītājas prasījums daļā par disciplinārsoda piezīmes atcelšanu ir apmierināms un piemērotais disciplinārsods atceļams.

Tāpat lietā nepastāv strīds par faktu, ka prasītāja ir vairākkārtīgi vērsusies ar sūdzībām dažādas iestādēs par atbildētāju un atbildētāja darbinieku rīcību. Atbildētāja nav tiesai pierādījusi, ka šāda prasītājas rīcība būtu visos gadījumos bijusi nepamatota un ļaunprātīga savu tiesību izmantošana.

Šajā gadījumā tiesa atzinusi, ka darba devējs, pretēji Darba likuma 9.pantā noteiktajam, ir radījis nelabvēlīgas sekas prasītājai, jo prasītāja ir izmantojusi savas likumīgās tiesības vērsties iestādēs, ja konstatē prettiesiskas darbības atbildētājas vai tās darbinieku rīcībā.

Prasītāja ir cēlusi prasību par morālā kaitējuma kompensācijas 18 000 EUR apmērā piedziņu. Prasītāja ir lūgusi tiesu piedzīt morālā kaitējuma kompensāciju, pamatojoties uz Darba likuma 29.pantu, jo darba devējs darbiniekam ir radījis nelabvēlīgas sekas.

Darba likuma 9.pants ir saistīts ar Darba likuma 29.panta astoto daļu, kas papildus citām šajā likumā noteiktajām tiesībām, nosaka darbinieka tiesības prasīt zaudējumu atlīdzību un atlīdzību par morālo kaitējumu, ja darba devējs pārkāpj aizliegumu radīt nelabvēlīgas sekas.

Ņemot vērā, ka tiesa konstatējusi, ka ticis pārkāpts Darba likuma 9.pants, līdz ar ko ir atzīstams, ka prasītājai ir tiesības uz morālā kaitējuma kompensāciju.

Morālā kaitējuma apmēram ir jākalpo kā taisnīguma atjaunojošam un preventīvam pasākumam attiecībā uz darba devēju, lai līdzīgās situācijās darba devējs izvērtētu savas rīcības potenciālās sekas un turpmāk nepieļautu Darba likuma 9.panta un 29.panta pārkāpumu. Taisnīgums ir morālās, tiesiskās un politiskās apziņas jēdziens, t.i., jābūtība, kas izriet no priekšstata par cilvēka būtību un viņa neatņemamajām tiesībām *(Latvijas padomju enciklopēdija. 9.sējums, Rīga, Galvenā enciklopēdiju redakcija. 1987., 477.lpp.)*.

Profesors V.Sinaiskis norādījis, ka taisnības princips Latvijas civiltiesībās ir: taisnība visiem kaut kas acīmredzams, pamatots uz cilvēka veselo saprātu un tāpēc visiem piemītošs, pastāvīgs, uz visiem attiecināms, tāpēc visu cilvēku aizstāvēts, kā sabiedrības dzīves princips, kas gala iznākumā gūst uzvaru par savu pretstatu – netaisnību *(Jurists, 1937.g., 7/8, 120.aile)*.

Tādējādi taisnīgums izpratams vispirms kā atbilstība, sabalansētība starp indivīdu un sabiedrību un, ja šāda sabalansētība netiek radīta, tā atzīstama par netaisnību. Tiesas ieskatā morālā kaitējuma kompensācija būtu nosakāma 200 EUR apmērā, jo, nosakot morālā kaitējuma apmēru, tiesa ņēmusi vērā prasītājai radītā kaitējuma apmēru.

Par minēto spriedumu 2016.gada 27.jūnijā prasītāja iesniedza apelācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu /pers. A/ prasības noraidītajā daļā un Ķekavas novada pašvaldības prasības apmierinātajā daļā.

Par 2014.gada 19.decembra rīkojuma Nr.5-6.2/14584 tiesiskumu un spēkā esamību apelācijas sūdzībā norādīts, ka, spriedumā nav norādīts, kādus normatīvos aktus darbiniece ir pārkāpusi, kāda ir cēloņsakarība starp prasītājas konkrētām darbībām un radītajiem zaudējumiem, kā un kāpēc neatstādināšanas gadījumā var tikt skartas darba devēja intereses.

Tiesa nav ievērojusi, ka KNAB nav noteikta kompetence darba tiesisko attiecību jomā, līdz ar to KNAB vēstule ir tās autora personisks viedoklis, par darba tiesisko attiecību izbeigšanu. Turklāt tiesa nav devusi vērtējumu apstāklim, ka vēstule sniegta kā atbilde uz Ķekavas novada pašvaldības lūgumu sniegt skaidrojumu, t.i., KNAB nav bijis vēstules iniciators. Gadījumā, ja KNAB būtu konstatējusi prasītājas pārkāpumus, savas kompetences ietvaros, tad attiecīgi biroja pienākums būtu saukt personu pie administratīvās vai krimināl ās atbildības, nevis sniegt savu skaidrojumu. Lietas materiālos nav pierādījumu par dokumentiem, kādi bija KNAB rīcībā gatavojot atbildes vēstuli Ķekavas novada pašvaldībai.

Tiesa izdarījusi kļūdainu un ar tiesību normām nepamatotu secinājumu, ka prasītāja nav iebildusi par Valsts kontroles revīzijā konstatētajiem pārkāpumiem. Nav saprotams uz kādu normatīvo aktu pamata tiesa izdarījusi šādu secinājumu, ja izteikt iebildumus var tikai revidējamā vienība. Darbinieki nav revidējamā vienība. Darbinieki ar Valsts kontroles lēmumu iepazīstināti netika. Darbinieki ar lēmumu varēja iepazīties tikai pēc tā stāšanās spēkā, kad tas tika publicēts Valsts kontroles mājaslapā. Valsts kontroles revīzijas atzinumā netika konstatēti konkrētu personu izdarītie pārkāpumi (tika konstatēts, ka pašvaldība nav daudz ko izdarījusi), tāpēc arī Valsts kontrole uzlika pašvaldībai par pienākumu noskaidrot vainīgās personas, ko pašvaldība nedarīja - turklāt pašvaldība vairākkārt Valsts kontrolei rakstīja, ka nekādus konkrētu cilvēku pārkāpumus nevar konstatēt.

Attiecīgi tiesa izvērtējot tikai un vienīgi Ķekavas novada pašvaldības iesniegtos apgalvojumus, KNĀB vēstuli, Valsts kontroles atzinumu, Rīgas reģiona pašvaldību darbinieku arodbiedrības lūgumu, nevērtējot nevienu no prasītājas argumentiem un pierādījumiem, ir izdarījusi kļūdainu un nepamatotu secinājumu par prasības pieteikuma noraidīšanu. Attiecīgi tiesas ieskatā, lai vērtētu 2014.gada 19.decembra atstādināšanas rīkojumu, prasītājas iesniegtie pierādījumi, t.sk. liecinieku liecības, dienesta izmeklēšanas gaitu nav bijis nepieciešams vērtēt.

Tiesa nav norādījusi ne uz vienu pierādījumu, ka prasītājai būtu iespējams kādā veidā ietekmēt izmeklēšanas gaitu, vai kavēt to, īpaši, vērtējot to kopsakarā ar liecinieku liecībām.

Kā secināms no liecinieku liecībām, tad dienesta pārbaudes komisija nav bijusi izveidota, bijusi "darba grupa", bet faktiski katram bijis savs uzdevums, komisija kā tāda kopā nekad nav sanākusi, savus secinājumus nav izdarījusi, komisijas ziņojumu rakstījis Imants Muižnieks vadoties no iesniegtajiem dokumentiem. Minētais pierāda, ka darba pārbaudes komisija nekad nav eksistējusi, vēstulē norādītās ziņas nav tikušas pārbaudītas no objektīvu personu puses.

Tiesa izdarījusi nepamatotu secinājumu, ka prasītājai nebija pietiekamu zināšanu un spēju uzņemto pienākumu pildīšanai, tādēļ arī pašvaldībai tika radīti zaudējumi un darbs netika nobeigts atbilstoši pastāvošās likumdošanas prasībām, nenorādot - tieši kādus normatīvos aktus prasītāja nav ievērojusi un tieši kāds darbs netika pabeigts atbilstoši šīm prasībām

Tiesa norādījusi, ka darbinieku vēstulē norādīto apliecinājuši liecinieki tiesas sēdē, spriedumā nekritiski atspoguļojot no konteksta "izrautus" liecinieku apgalvojumus. Tāpat, tiesa nav devusi savu vērtējumu apstāklim, ka visi liecinieki vienlaicīgi ir arī personas, kuras parakstījušas darbinieku 2014.gada 15.decembra vēstuli (par kuru it kā veikta dienesta izmeklēšana) un ir personīgi ieinteresētas attaisnoties par saviem izteikumiem minētajā vēstulē, turklāt, tiesa ir pilnībā ignorējusi prasītājas 2016.gada 23.martā un 31.martā iesniegtos un lietai pievienotos rakstveida pierādījumus un argumentus, kas apliecina, ka minētie liecinieki ir snieguši apzināti nepatiesas liecības, līdz ar to - tiesa nav ievērojusi patiesības noskaidrošanas principu.

Tiesa nav vērtējusi faktu, ka vienlaicīgi ar 2014.gada 19.decembra rīkojumu, pamatojoties uz Darba likuma 101.panta otro daļu, tika pieprasīta informācija par prasītājas dalību arodbiedrībā. Minētais pierāda, ka darba devējs bija nolēmis uzteikt darba līgumu neatkarīgi no pārbaudes rezultātiem un šādu lēmumu pieņēmis jau pirms pārbaudes uzsākšanas.

Par 2015.gada 16.marta rīkojuma Nr.5-6.2/15/158 tiesiskumu un spēkā esamību norādīts, ka vērtējot 2014.gada 19.decembra rīkojumu, kurā norādīts atstādināšanas laiks - lai netraucētu dienesta pārbaudes komisijas darbu - uz tās laiku, ne ilgāk par trīs mēnešiem. Tiesa nav vērtējusi, kāpēc pēc dienesta izmeklēšanas beigām, nav sekojusi nekāda darba devēja rīcība, bet gan gaidīts maksimālais, likumā noteiktais,

atstādināšanas termiņš. Ņemot vērā minēto, secināms, ka prasītāja nav pielaista pie darba pienākumu pildīšanas bez jebkāda pamata. Darba devējs nav iesniedzis pierādījumus, kāpēc minētajā laika periodā ir bijis pamats atstādināšanai, un kādas darbības darba devējs ir veicis izvērtējot prasītājas paskaidrojumus, kuri sniegti par Imanta Muižnieka sastādīto ziņojumu.

Norādīts, ka tiesa nav izlēmusi jautājumu par 2015.gada 21.jūlija lūgumu - izbeigt apvienoto lietu Nr.C33206315 daļā par 2007.gada 28.novembra darba līguma Nr.59 izbeigšanu, jo prasību cēlusi persona, kurai nav prasības tiesības. Spriedumā šis aspekts vispār nav analizēts.

Tāpat, tiesa nav vērtējusi Tiesībsarga atzinumu, kurā konstatēts darba devēja ilgstoši realizēts mobings (bosings) pret prasītāju. Tiesa nav vērtējusi faktu (kuru apliecināja arī izpilddirektors A.Liškovskis), ka kopš prasītājas atstādināšanas vairāki darbinieki, minot psiholoģisko teroru darba vietā, kā iemeslu darba uzteikumam, ir uzteikuši darbu. Minētais pierāda, ka arī pēc tam, kad prasītāja ir bijusi atstādināta no darba, ir bijuši darbinieki, attiecībā pret kuriem tiek veikts psiholoģiskais terors un to nav darījusi prasītāja.

Tiesa vērtējusi prasītājas balss skaļumu, piešķirot tam nozīmi darba tiesiskajās attiecībās un izdarījusi nepamatotus un nepareizus secinājumus. Norādīts, ka prasītājai, laikā no 2015.gada jūnija sākuma bija bronliektāzes paasinājums, kā rezultātā prasītājai gandrīz gada garumā bija grūtības runāt vispār. Turklāt, šādi tiesas apgalvojumi prasītājai ir personīgi aizskaroši.

Tiesa konstatējot, ka prasītāja ir būtiski pārkāpusi darba līgumu, kā arī to, ka prasītāja rīkojusies prettiesiski, līdz ar ko ir atzīstams, ka atbildētāja prasījums par darba tiesisko attiecību izbeigšanu ir apmierināms, nav norādījusi - tieši kādu darba līguma punktu prasītāja ir pārkāpusi, tieši kādus tiesību normatīvos aktus prasītāja ir pārkāpusi, un kā ir izpaudusies prasītājas prettiesiskā rīcība. Pie apstākļa, kad šādi fakti nav norādīti, nav norādīti pierādījumi kas to pierāda, tad prasītāja uzskata ka spriedums šajā daļā nav pamatots un tiesisks.

Tiesa spriedumā ir nonākusi pie savstarpēji pretējiem secinājumiem - tā tiesa secina, ka dienesta izmeklēšanas komisiju ar mutvārdu rīkojumu izveidot var, bet ka mutisku rīkojumu liecinieki apliecināt nevar. Ja atbildētājas pārstāvis norāda, ka komisiju izveidoja ar mutvārdu rīkojumu, kuru izdevis mutvārdos domes priekšsēdētājs izpilddirektoram, kurš savukārt, būdams nopratināts kā liecinieks, liecināja, ka pēc savas iniciatīvas, saņemot darbinieku vēstuli, ņemot vērā, ka: "viena pagale nedeg, uzdevu salasīt dokumentus", kas neliecina, ka ir izveidota darba grupa, vai komisija, bet gan nolemts izbeigt jebkādā veidā ar prasītāju darba tiesiskās attiecības, "uzdevis salasīt" dokumentus, kurus pēc to saņemšanas nodevis ārpakalpojuma sniedzējam - zvērinātam advokātam Imantam Muižniekam, kurš tad dažu stundu laikā ir spējis sastādīt šo ziņojumu.

Tāpat, ja par jautājumu par darba samaksu par papildus darbu līdz 2013.gada 20.augustam ir iestājies noilgums, tad kāpēc noilgums netiek attiecināts uz prasītājas rīcību (ja tajā ir konstatējams pārkāpums), kā arī nav konstatēts konkrēts pārkāpuma izdarīšanas datums, no kura noilgums skaitāms un nav sniegta argumentācija, kāpēc kopš konkrētām prasītājas darbībām noilgums nav iestājies. Turklāt, papildus darbu prasītāja veica laikā no 2012.gada oktobra līdz 2014.gada septembrim, līdz ar to, noilgums rēķināms no papildus darba pabeigšanas dienas/mēneša (ilgstoša darbība).

Tiesa lemjot par prasītājas neatbilstību ieņemamajam amatam ir pārkāpusi domes priekšsēdētāja prasījuma robežas, jo prasība par darba tiesisko attiecību izbeigšanu nav celta uz minētā pamata.

Papildus norādīts, ka zvērināts advokāts Imants Muižnieks ir pārkāpis Civilprocesa likuma 9.[1] pantā noteikto patiesības paušanas pienākumu.

Par iesniegto apelācijas sūdzību 2016.gada 5.septembrī tiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumi, norādot, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota.

Pašvaldības prasības par darba tiesisko attiecību izbeigšanu pamatā ir pieci būtiski darba līguma un noteiktās darba kārtības pārkāpumi, kas tika konstatēti dienesta pārbaudes rezultātā un fiksēti 2015.gada 16.janvāra ziņojumā Nr.1-7/15/104 „Par dienesta pārbaudes rezultātiem".

Prasītāja bez attaisnojoša iemesla būtiski pārkāpusi savu darba līgumu. Šāds tiesas secinājums izriet no lietā pārbaudītiem faktiem par prasītājai ar domes lēmumu un domes priekšsēdētāja rīkojumu uzdotā papilddarba nepienācīgu izpildi Kultūras aģentūras likvidācijas komisijas priekšsēdētājas amatā, līdz pat prasības celšanas brīdim 2015.gada 4.februārī nedodot likvidētās institūcijas dokumentus, par patiesībai neatbilstošas informācijas izplatīšanu 2014.gada 11.decembra domes sēdē, kā arī par prasītājas sistemātiski un ilgstoši īstenoto psiholoģisko agresiju pret kolēģiem.

Bez tam, kā pamatoti norādījusi tiesa, prasītājai nav pietiekošas izpratnes par normatīvo aktu esamību un to piemērošanu, kā arī pietrūkst profesionālo iemaņu sava amata pienākumu pildīšanai. Šādos apstākļos, ņemot vērā procesuālās ekonomijas principu, tiesai nav nepieciešams detalizēti analizēt pārējos atbildētājas norādītos iemeslus darba tiesisko attiecību izbeigšanai, proti, prasītājas lojalitātes trūkumu saistībā ar juridisku dokumentu sagatavošanu pret savu darba devēju un ziņu nesniegšanu darba devējam par dzīvesvietas maiņu, jo to pievienošana pārkāpumu uzskaitījumam nemaina tiesiskās sekas - 2007.gada 28.novembra darba līguma Nr.59 izbeigšanu ar prasītāju.

Turklāt jāņem vērā, ka lojalitātes trūkumu pret savu darba devēju un ziņu nesniegšanu par dzīvesvietas maiņu prasītāja vispār nav apstrīdējusi ne pirmās instances tiesā, ne arī apelācijas sūdzībā, tāpat kā nav izvirzījusi ticamus un pārliecinošus argumentus pret tiesas secinājumiem par mobingu darba vietā un citiem pārkāpumiem. Par šiem faktiem, kas izskatāmajā lietā ir pierādīti, apelācijas sūdzības iesniedzēja klusē, bet galveno kritiku velta procesuālajiem pārkāpumiem, kas prasītājas ieskatā esot pieļauti dienesta pārbaudes un prasības celšanas gaitā, kā arī apstrīd tos aspektus, kas attiecināmi uz līdzšinējā darba novērtējumu.

Saistībā ar prasītājas apgalvojumiem par it kā nenotikušo dienesta pārbaudi, atbildētāja pilnībā pievienojas tiesas norādītajam, ka normatīvie akti nenosaka konkrētu kārtību, kādā darba devējam ir jāveido komisija un kādā veidā šī izveidotā komisija strādā.

Jautājumā par prasības tiesībām norādāms, ka konkrētajā gadījumā prasību cēlis nevis pašvaldības domes priekšsēdētājs, bet gan Ķekavas novada pašvaldība - publisko tiesību juridiskā persona.

Prasītājas prettiesiskās rīcības rezultātā nepamatoti tika uzsāktas tiesvedības ar iestādes darbiniekiem, kas radīja zaudējumus pašvaldībai. Atbildētājai nācās konstatēt 2013.gada 27.septembra domes ārkārtas sēdes lēmuma Nr.1.§ „Par Ķekavas novada pašvaldības Kultūras aģentūras likvidāciju, Kultūras centru un Tūrisma koordinācijas centra izveidi" (protokols Nr.28) nepareizu izpildi, jo prasītāja patvaļīgi aizstāja darba uzteikumu tiesisko pamatojumu no iestādes likvidācijas uz darbinieku skaita samazināšanu, par to neinformējot lēmuma pieņēmēju.

Rīkojuma par atstādināšanu pamatā cita starpā bija prasītājas nostāja jautājumā par psiholoģisko agresiju pret kolēģiem: 2015.gada 23.janvāra paskaidrojumā prasītāja šos faktus nenoliedz, bet sniedz tiem savu interpretāciju. Tādēļ darba devējs secināja, ka prasītāja nav spējusi objektīvi novērtēt izdarīto pārkāpumu smagumu un sekas, kas var liecināt par iespējamu psiholoģiskās agresijas turpināšanu pret kolēģiem, it īpaši ņemot vērā prasītājas augsto amatu pašvaldības administrācijā.

Lai gan tiesa pamatoti ir norādījusi, ka prasījumam par atlīdzības piedziņu par papilddarbu, kas esot pildīts no 2012.gada oktobra līdz 2014.gada septembrim, ir iestājies noilgums, atbildētāja papildus uzsver, ka šāds prasījums nav pamatots arī pēc būtības, jo prasītājas amata apraksta 5.7.apakšpunkts uzliek pienākumu saskaņot vai sagatavot atzinumus par sagatavotajiem lēmumu projektiem, kas tiek iesniegti saskaņošanai. Tādēļ Telpiskās plānošanas daļas sagatavoto lēmumprojektu saskaņošana nav uzskatāma par papildus darbu, tādēļ atsevišķa samaksa par tā veikšanu prasītājai nepienākas.

Tiesas sēdē prasītājas pilnvarotais pārstāvis Mārtiņš Krieķis prasību un apelācijas sūdzību uzturēja pilnā apmērā uz tajā norādītajiem pamatiem un motīviem, lūdzot piedzīt vidējās peļņas aprēķinu par darba piespiedu kavējumu no 2014.gada 20.decembra līdz 2016.gada 16.novembrim 47 015,36 EUR. Ķekavas novada pašvaldības prasījumus neatzina.

Atbildētājas pilnvarotais pārstāvis zvērināts advokāts Imants Muižnieks prasību un apelācijas sūdzību neatzina. Savu prasījumu uzturēja pilnā apmērā.

Motīvu daļa

Civillietu tiesas kolēģija, noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus tiesas sēdē un pārbaudījusi apelācijas sūdzības motīvus kopsakarā ar rakstveida pierādījumiem, atzīst, ka prasība un apelācijas sūdzība ir nepamatotas un noraidāmas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Savukārt Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa nosaka, ja tiesa atzīst, ka zemākas instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Savukārt ar Civilprocesa likuma 430.panta trešo daļu noteikts, ka fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Pārbaudījusi lietas materiālus un apsvērusi apelācijas sūdzībā norādītos argumentus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar ko Civillietu tiesas kolēģija pilnībā pievienojas pirmās instances tiesas 2016.gada 27.aprīļa sprieduma motivācijai.

Prasītāja pārsūdzējusi pirmās instances spriedumu /pers. A/ prasības noraidītajā daļā, t.i., daļā par Ķekavas novada pašvaldības 2014.gada 19.decembra rīkojuma Nr.5-6.2/14/584 un 2015.gada 16.marta rīkojuma Nr.5-6.2/15/158 atzīšanu par spēkā neesošu, par vidējās izpeļņas piedziņu par piespiedu darba kavējuma laiku, par pienākuma uzlikšanu Ķekavas novada pašvaldībai mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas veikt aprēķinu par papilddarbu no 2012.gada oktobra līdz 2014.gada septembrim un neizmaksātās darba samaksas izmaksu un Ķekavas novada pašvaldības prasības apmierinātajā daļā.

Kā apelācijas sūdzības argumentus prasītāja norādījusi, ka:

- pirmās instances tiesa nav norādījusi kādus normatīvos aktus darbiniece ir pārkāpusi, kādus zaudējumus nodarījusi, kāda ir cēloņsakarība starp prasītājas prettiesisku rīcību un zaudējumiem, kā var tikt skartas darba devēja intereses;
- pirmās instances tiesa nav vērtējusi vai bijusi izveidota izmeklēšanas komisija, kas bijis tās sastāvā, kā tā strādājusi, kādi secinājumi izdarīti;
- pirmās instances tiesa nepamatoti ņēmusi vērā Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja 2014.gada vēstuli, jo tā neatbilst biroja kompetencei;
- pirmās instances tiesa nepamatoti secinājusi, ka prasītāja nav iebildusi par Valsts kontroles revīzijā konstatētajiem pārkāpumiem;
- pirmās instances tiesa nav vērtējusi nevienu no prasītājas argumentiem un pierādījumiem, t.sk., liecinieku liecības;
- pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā, ka no liecinieku liecībām secināms, ka dienesta pārbaudes komisija nav faktiski izveidota un Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja vēstulē norādītās ziņas nav pārbaudītas no objektīvu personu puses;
- pirmās instances tiesa nepamatoti secināja, ka prasītājai nebija pietiekamu zināšanu un spēju savu pienākumu izpildīšanai, jo nav vērtējusi vai papilddarba neizpilde notikusi prasītājas vainas dēļ;
- pirmās instances tiesa nav vērtējusi kritiski liecinieku liecības, bet gan izraujot tās no konteksta un neņemot vērā prasītājas 2016.gada 23.martā un 31.martā iesniegtos rakstveida pierādījumus un argumentus, kas apliecina šo liecību nepatiesumu;
- pirmās instances tiesa nav vērtējusi faktu, ka vienlaicīgi ar 2014.gada 19.decembra rīkojumu tika pieprasīta informācija par prasītājas dalību arodbiedrībā.
- pirmās instances tiesa nav vērtējusi faktu, ka komisijas ziņojums sastādīts 2015.gada 15.janvārī, taču tam nav sekojusi nekāda darba devēja rīcība, bet gan gaidīts maksimālais likumā noteiktais atstādināšanas termiņš;
- Darba likuma 58.pantā ir skaidri noteikts maksimālais atstādināšanas termiņš, kā arī neviena valsts institūcija nav pieprasījusi atstādināt prasītāju, līdz ar ko 2016.gada 16.marta rīkojums ir prettiesisks, un pirmās instances tiesa nepamatoti atsaucas uz 2013.gada 23.janvāra Augstākās tiesas Senāta spriedumu lietā Nr.SKC-103/2013, jo viens spriedums neveido judikatūru, tas nav iekļauts Augstākās tiesas judikatūras sadaļā.;
- pirmās instances tiesa nav izlēmusi jautājumu par tiesvedības izbeigšanu prasības daļā par 2007.gada 28.novembra darba līguma Nr.59 izbeigšanu, jo prasības pieteikumu parakstījusi persona bez prasījuma tiesībām;
- pirmās instances tiesa nav vērtējusi darba devēja mobingu (bosingu) pret prasītāju;
- pirmās instances tiesa vērtējusi prasītājas balss skaļumu, piešķirot tam nozīmi darba tiesiskajās attiecībās;
- pirmās instances tiesa konstatējot, ka prasītāja ir būtiski pārkāpusi darba līgumu, nav norādījusi kāds darba līguma punkts, normatīvais akts pārkāpts, kad tas noticis;
- pirmās instances tiesa nonākusi pie savstarpēji pretrunīgiem secinājumiem, ka dienesta izmeklēšanas komisiju var izveidot ar mutvārdu rīkojumu, bet liecinieki mutisku rīkojumu nevar apliecināt;
- nav saprotams kāpēc noilgums tiek attiecināts uz darba samaksu par papildus darbu līdz 2013.gada 20.augustam, bet uz prasītājas rīcību netiek attiecināts., turklāt papildus darbu veica no 2012.gada oktobra līdz 2014.gada septembrim;
- lietā pieļauti procesuāli pārkāpumi atzīstot prasītājas pārstāvja neierašanos uz tiesas sēdi 2016.gada 6.janvāra tiesas sēdi par neattaisnotu, netika pieņemti prasītājas 2016.gada 10.marta prasības pieteikuma grozījumi, zvērināts advokāts I.Muižnieks ir pārkāpis Civilprocesa likuma 9-1.pantā noteikto patiesības paušanas pienākumu.

Izvērtējot prasītājas apelācijas sūdzības argumentus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka tie kā nepamatoti ir noraidāmi turpmāko apsvērumu dēļ.

Prasītājas apelācijas sūdzības arguments, ka rīkojumā nav norādīts kāds normatīvais akts pārkāpts, kādi zaudējumi nodarīti, kāda ir cēloņsakarība starp zaudējumiem un prettiesisku rīcību un kā tas kaitē darba devēja interesēm, noraidāms kā nepamatots, jo Darba likuma 58.panta trešās daļas mērķis ir nodrošināt iespēju darba devējam veikt preventīvus pasākumus, lai novērstu darbinieka turpmāku iespējamu prettiesisku rīcību un novērstu

zaudējumus, kas varētu rasties ar šādu darbinieka prettiesisku rīcību. Minētā norma neparedz darba devēja pienākumu, atstādinot darbinieku no darba pienākumu pildīšanas, konstatēt kādu pārkāpumu vai nodarītu kaitējumu. Likums paredz iespēju pašam darba devējam izvērtēt vai konkrētā situācijā darbinieka turpmāka pielaišana pie darba pienākumu pildīšanas var kaitēt darba devēja interesēm, vienlaicīgi norādot uz apstākļiem, kas ir par pamatu darbinieka atstādināšanai. Konkrētajā gadījumā 2014.gada 19.decembra rīkojumā Nr.5-6.2/14/584 ir norādīti šādi apstākļi, proti, Ķekavas novada pašvaldības Kultūras aģentūras darbinieku nepareiza atlaišanas procedūra un prasītājas realizētais mobings pret kolēģiem.

Attiecībā par prasītājas apelācijas sūdzības argumentu, ka pirmās instances tiesa nav vērtējusi vai bijusi izveidota dienesta izmeklēšanas komisija, kāds bijis tās sastāvs, kādi secinājumi izdarīti, vērā ņemams, ka 2014.gada 19.decembra rīkojumā par prasītājas atstādināšanu no darba pienākumu izpildes, vienlaicīgi ir norādīts, ka /pers. A/ rīcības tiesiskuma pārbaudei ir izveidojama dienesta pārbaudes komisija. Ne Darba likuma normas, ne kādas citas likumdošanas normas neparedz noteiktu kārtību dienesta izmeklēšanas komisiju izveidošanai, ne arī to darbības kārtību. Līdz ar to rakstiska rīkojuma par noteiktas dienesta izmeklēšanas komisijas izveidošanu neesamība pati par sevi nenozīmē, ka dienesta pārbaude netika veikta. Kā redzams no liecinieču /pers. G/ un /pers. A0/ liecībām, ar mutisku rīkojumu tika izveidota dienesta pārbaudes komisija, kuras darbā minētās personas piedalījās, līdz ar ko prasītājas arguments, ka no liecinieku liecībām secināms, ka dienesta pārbaudes komisija nav faktiski izveidota, neatbilst lietas faktiskajiem apstākļiem. Arguments, ka Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja vēstulē norādītās ziņas nav pārbaudītas no objektīvu personu puses, ir pašas prasītājas subjektīvs viedoklis par citu darbinieku objektivitāti veikt šo dienesta pārbaudi, kas nav pamatota ne ar kādiem pamatotiem iebildumiem. Kārtībai, kādā tika veikta dienesta pārbaude, nav izšķirošanas nozīmes, jo kā redzams no 2015.gada 16.janvāra dienesta pārbaudes rezultātiem, dienesta pārbaude veikta izmantojot Ķekavas pašvaldības rīcībā esošu lietvedības dokumentāciju, darbinieku paskaidrojumus un pārbaudē ir apstiprinājušies rīkojumā par prasītājas atstādināšanu norādītie fakti, vēl papildus konstatējot citus pārkāpumus, kuriem vispusīgi un pamatotu novērtējumu sniegusi pirmās instances tiesa un Civillietu tiesas kolēģija nesaskata pamatu pretējiem secinājumiem.

Tāpat noraidāms apelācijas sūdzības arguments, ka pirmās instances tiesa nepamatoti ņēmusi vērā Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja 2014.gada vēstuli, jo tā neatbilst biroja kompetencei. Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja 2014.gada 4.decembra vēstule ir atbilde uz Ķekavas novada pašvaldības iesniegumu par skaidrojuma sniegšanu jautājumos, kas skar rīcību ar pašvaldības mantu. Kā redzams no lietas materiāliem, 2014.gada 4.decembra skaidrojums ir sniegts pamatojoties uz Ķekavas novada pašvaldības rīcībā jau esošu un publisku informāciju, un minētā skaidrojuma sniegšana nav Korupcijas apkarošanas un novēršanas biroja iniciatīva. Turklāt izskatāmās lietas strīda priekšmets nav Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja kompetences izvērtēšana.

Prasītājas apelācijas sūdzības argumentam, ka viņa nemaz nav varējusi iebilst par Valsts kontroles revīzijā konstatētajiem pārkāpumiem, nav izšķirošas nozīmes, jo minētajā Valsts kontroles revīzijā, kas nav apstrīdēts, ir konstatēti pārkāpumi, kas saistīti ar prasītājas darba pienākumu izpildi un tās rezultātā pieļautiem pārkāpumiem.

Bez tam, prasītāja norādījusi, ka pirmās instances tiesa nav vērtējusi nevienu no prasītājas argumentiem un pierādījumiem, tajā skaitā 2016.gada 23.martā un 31.martā iesniegtos rakstveida pierādījumus un argumentus, kas apliecina liecinieku liecību nepatiesumu. Civillietu tiesas kolēģija šādu prasītājas viedokli atzīst par nepamatotu un neatbilstošu lietas faktiskajiem apstākļiem, jo pirmās instances tiesa ir vērtējusi prasītājas norādīto prasības pamatu un iesniegtos pierādījumus. Savukārt attiecībā par 2016.gada 23.martā un 31.martā iesniegtajiem dokumentiem, Civillietu tiesas kolēģijas konstatē, ka prasītāja ir iesniegusi paskaidrojumus, kuros ir norādījusi kādu apsvērumu dēļ uzskata par nepatiesām atsevišķu liecinieku liecības, kas faktiski ir prasītājas subjektīvs liecinieku liecību novērtējums kontekstā ar citām, izskatāmo strīdu nesaistītām darba attiecību situācijām, un faktiskie šie iesniegtie dokumenti neatbilst Civilprocesa likuma 94.panta nosacījumiem.

Prasītājas apelācijas sūdzības arguments, ka vienlaicīgi ar 2014.gada 19.decembra rīkojumu tika pieprasīta informācija par prasītājas dalību arodbiedrībā, pats par sevi nenozīmē, ka prasītājas atstādināšana no darba pienākumu pildīšanas ir bijusi nepamatota. Darba likums nenosaka kādus ierobežojumus šādas informācijas pieprasīšanai, ja ir piemērots Darba likuma 58.pants.

Apstāklim, ka dienesta izmeklēšanas komisijas ziņojums sastādīts 2015.gada 15.janvārī, taču tam nav sekojusi nekāda darba devēja rīcība, bet gan gaidīts maksimālais likumā noteiktais atstādināšanas termiņš, nav tiesiskas nozīmes, jo likumdošana neparedz kādu noteiktu termiņu kādā pēc dienesta pārbaudes veikšanas, ziņojuma sastādīšanas darba devējam būtu jāveic kādas darbības attiecībā pret darbinieku.

Prasītājas viedoklis, ka pirmās instances tiesa nepamatoti atsaukusies uz Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 23.janvāra spriedumu lietā Nr.SKC-103/2013, jo viens spriedums neveido judikatūru, tas nav iekļauts Augstākās tiesas judikatūras sadaļā, Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā ir vērtējams tikai kā prasītājas subjektīvs judikatūras interpretējums. Turklāt piemērojamās judikatūras faktiskie apstākļi ir analogi – situācija, kad darba devējam ir pamats izbeigt darba tiesiskās attiecības pēc dienesta pārbaudes, taču objektīvi tas nav iespējams trīs mēnešu laikā, ja darbinieks ir arodbiedrības biedrs un arodbiedrība nav piekritusi uzteikumam.

Civillietu tiesas kolēģija kā nepamatotu noraida prasītājas arguments, ka pirmās instances tiesa nav izlēmusi jautājumu par tiesvedības izbeigšanu prasības daļā par 2007.gada 28.novembra darba līguma Nr.59 izbeigšanu, tāpēc, ka prasības pieteikumu parakstījusi persona bez prasījuma tiesībām, ņemot vērā, ka šāds apgalvojums neatbilst lietas faktiskajiem apstākļiem. Prasību par darba attiecību izbeigšanu nav cēlusi kāda fiziska persona, tajā skaitā pašvaldības domes priekšsēdētājs /pers. AI/, bet gan juridiska persona – Ķekavas novada pašvaldību, kuru atbilstoši likuma "Par pašvaldībām" 62.panta 3., 6.punktam bez īpaša pilnvarojuma pārstāv domes priekšsēdētājs, tas ir, /pers. AI/. Civillietu tiesas kolēģija nekonstatē kādus apstākļus, kas atbilstoši Civilprocesa likuma 223.panta 2.punktam būtu pamats izbeigt tiesvedību daļā par darba attiecību izbeigšanu.

Tāpat lietas faktiskajiem apstākļiem neatbilst prasītājas apgalvojums, ka pirmās instances tiesa nav vērtējusi darba devēja mobingu/bosingu pret prasītāju. Minētais jautājums ir vispusīgi un plaši izvērtēts pirmās instances tiesas spriedumā, vērtējot prasītājas, citu darbinieku un darba devēja koleģiālās attiecības šajā aspektā, tikai pirmās instances tiesa pamatoti atzina, ka pati prasītāja realizē mobingu pret citiem darbiniekiem, nevis šādas darbības tiek realizētas pret prasītāju.

Atbildētājs Ķekavas novada pašvaldība ir cēlusi prasību pret prasītāju /pers. A/ par darba līguma izbeigšanu, pamatojoties uz Darba likuma 101.panta pirmās daļas 1.,2.punktu, otro daļu, trešo daļu, sesto daļu, 110.pantu.

Atbilstoši Darba likuma 101.pantam darba devējam ir tiesības rakstveidā uzteikt darba līgumu, vienīgi pamatojoties uz apstākļiem, kas saistīti ar darbinieka uzvedību, viņa spējām vai ar saimniecisku, organizatorisku, tehnoloģisku vai līdzīga rakstura pasākumu veikšanu uzņēmumā. Saskaņā ar Darba likuma 101.panta otro daļu, ja darba devējs ir nodomājis uzteikt darba līgumu, pamatojoties uz minētā panta pirmās daļas 1.punktu – darbinieks bez attaisnojoša iemesla būtiski pārkāpis darba līgumu vai noteikto darba kārtību – vai 2.punktu – darbinieks, veicot darbu, rīkojies prettiesiski un tādēļ zaudējis darba devēja uzticību, darba devējam ir pienākums pieprasīt no darbinieka rakstveida paskaidrojumu. Lemjot par iespējamo darba līguma uzteikumu, darba devējam ir pienākums izvērtēt izdarītā pārkāpuma smagumu, apstākļus, kādos tas izdarīts, kā arī darbinieka personiskās īpašības un līdzšinējo darbu.

Izlemjot jautājumu par darba līguma izbeigšanas pamatotību, ir jāpārliecinās, vai darbinieks pārkāpis darba līgumu vai noteikto darba kārtību, vai pārkāpums izdarīts bez attaisnojoša iemesla un vai tas ir būtisks.

Lietā nav strīda, ka atbildētāja ir pieprasījusi prasītājai paskaidrojumu par dienesta pārbaudē konstatētajiem pārkāpumiem, ko prasītāja arī ir sniegusi.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst par pamatotiem pirmās instances secinājumu, ka prasītāja ir pieļāvusi darba līguma pārkāpumus. Kā to pamatoti secinājusi pirmās instances tiesa, prasītāja ir patvaļīgi mainījusi Ķekavas novada pašvaldības Kultūras aģentūras darbinieku darba uzteikumu tiesisko pamatojumu, tādējādi radot pamatu tiesvedībām pret Ķekavas novada domi, kā arī prasītāja izvērsusi mobingu pret citiem Ķekavas novada domes darbiniekiem. Pirmās instances tiesa nav tieši norādījusi darba līguma noteikta punkta pārkāpumu, taču ir konstatējusi pārkāpuma faktisko apstākļu esamību un pamatotību. Ņemot vērā iepriekš minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka minētie pārkāpumi ir ar prasītājas 2007.gada 28.novembra darba līgumā noteiktā amata apraksta ietverto pienākumu pārkāpumi, proti, 5.2.punktu (konsultēt juridiskajos jautājumos), 5.4.punktu (sagatavot lēmumprojektus), 5.6.punktu (sagatavot atzinumus), 10.1.punktu (kvalitatīva darbu izpilde), 10.2.punktu (ētikas un morāles normu ievērošana), tādējādi pārkāpjot darba līgumu.

Nekādi attaisnojoši iemesli šādiem pārkāpumiem nav konstatēti. Tāpat arī vērtējot prasītājas personību un līdzšinējo darbu, redzams, ka ir pieļauti pārkāpumi par ko prasītāja ir administratīvi sodīta, no lietas materiāliem arī redzams, ka prasītāja nav ievērojusi valsts amatpersonas amata savienošanas ierobežojumus, par ko 2013.gada 10.decembrī administratīvi sodīta. Arī Valsts kontroles revīzijas ziņojumā ir konstatēti iestādes neatbilstoša rīcība, par kuru izpildi atbildīga bijusi prasītāja.

Līdz ar ko ir pamats atzīt, ka prasītāja bez attaisnojoša iemesla ir pieļāvusi būtiskus darba līguma pārkāpumus un atbilstoši Darba likuma 100.panta pirmās daļas 1.punktam ir pamats izbeigt 2007.gada 28.novembra darba līgumu Nr.59 starp prasītāju /pers. A/ un Ķekavas novada domi.

Savukārt ņemot vērā, ka Civillietu tiesas kolēģija atzīst par pamatotu prasītājas atstādināšanu no darba pienākumu izpildes, noraidāms kā nepamatots arī prasījums par vidējās izpeļņas piedziņu par darba piespiedu kavējumu.

Attiecībā par prasījumu veikt aprēķinu par papilddarba veikšanu no 2012.gada 2014.gada septembrim un neizmaksātās darba samaksas izmaksu, Civillietu tiesas kolēģija norāda, ka atbilstoši Darba likuma 31.panta pirmajai daļai, prasījumiem līdz 2013.gada 20.augustam par darba samaksas piedziņu ir iestājies noilgums. Turklāt atbilstoši 2012.gada 19.jūlija rīkojumā Nr.5-6.2/12/250, telpiskās plānošanas daļas lēmumprojektu saskaņošana prasītājai bija jāveic atbilstoši sava amata aprakstam, sava darba pienākumu ietvaros bez noteiktas atsevišķa samaksa par šāda pienākuma veikšanu.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst par pamatotu arī norādīt, ka pirmās instances tiesa pretēji prasītājas viedoklim nav nonākusi pie savstarpēji pretrunīgiem secinājumiem, ka dienesta izmeklēšanas komisiju var izveidot ar mutvārdu rīkojumu, bet liecinieki mutisku rīkojumu nevar apliecināt, jo dienesta izmeklēšanas komisijas izveidi ar mutvārdu rīkojumu neierobežo kādi normatīvo aktu ierobežojumi, taču atbilstoši prasītājas un atbildētāja 2007.gada 28.novembra darba līgumam jebkuri līguma grozījumi vai papildinājumi tiek noformēti rakstveidā.

Civillietu tiesas kolēģija nekonstatē arī prasītājas ieskatā pieļautus pirmās instances tiesas procesuālus pārkāpumus, atzīstot prasītājas pārstāvja neierašanos uz tiesas sēdi 2016.gada 6.janvāra tiesas sēdi par neattaisnotu un nepieņemot prasītājas 2016.gada 10.marta prasības pieteikuma grozījumi. Pirmās instances tiesa pamatoti atzinusi, ka prasītājas pilnvarotā pārstāvja neierašanās ir neattaisnota un nav šķērslis jautājuma par civillietu apvienošanu izlemšanai. Savukārt 2016.gada 10.marta prasības pieteikuma grozījumi tika atteikti pieņemt ar Rīgas rajona tiesas tiesnese s 2016.gada 11.marta lēmumu, norādot, ka lietas izskatīšana ir uzsākta pēc būtības un nav pieļaujama prasības grozīšana. Minēto lēmumu prasītāja nav pārsūdzējusi un tas ir stājies likumīgā spēkā, līdz ar ko ir saistošs prasītājai.

Attiecībā par apgalvojumu, ka atbildētājas Ķekavas novada domes pilnvarotais pārstāvis zvērināts advokāts I.Muižnieks būtu pārkāpis Civilprocesa likuma 9-1.pantā noteikto patiesības paušanas pienākumu, Civillietu tiesas kolēģija nav konstatējusi nekādus pierādījumus šādam apgalvojumam.

Prasītājas apelācijas sūdzības argumenti, ka pirmās instances tiesa apstākļus, kas bijuši par pamatu atstādināt prasītāju no darba, vērtējusi vienpusēji, neņemot vērā viņas paskaidrojumus, un nepareizi vērtējusi lietā esošos pierādījumus, Civillietu tiesu kolēģijas ieskatā vērtējams kā prasītājas subjektīvs viedoklis, kas neapstiprinās ar kādiem lietā iesniegtiem un pārbaudītiem pierādījumiem.

Līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija Rīgas rajona tiesas 2016.gada 27.aprīļa spriedumu atzīst par pamatotu un likumīgu, jo uzskata, ka pirmās instances tiesa ir pārbaudījusi visus prasībā norādītos argumentus, vispusīgi novērtējusi lietā esošos pierādījumus atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta nosacījumiem, analizējusi, motivējusi tos un devusi pamatotu novērtējumu spriedumā katram no tiem, kā arī argumentējusi savu novērtējumu spriedumā, norādot kādu apsvērumu dēļ tiek dota priekšroka vienam pierādījumam salīdzinājumā ar citu un atzīti vieni fakti par pierādītiem, bet citi par nepierādītiem, kā arī pareizi piemērojusi likumdošanas normas.

Ņemot vērā iepriekš minēto, prasītājas apelācijas sūdzībā norādītie argumenti apstiprinājumu nav guvuši, prasītāja nav pierādījusi ar ticamiem un pietiekošiem pierādījumiem apstākļus, uz kuriem pamatojusi savus iebildumus, līdz ar to prasītājas prasība un apelācijas sūdzība nav pamatotas un ir noraidāmas, bet atbildētāja prasība ir pamatota un apmierināma.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmajai daļai pusei, kuras labā taisīts tiesas spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Ķekavas novada pašvaldība pie prasības celšanas ir samaksājusi valsts nodevu 71,14 EUR *(lietas 2.sēj. 20.lapa)* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EU *(lietas 2.sēj. 19.lapa).*

Tāpat Ķekavas novada pašvaldība samaksājusi kancelejas nodevu par liecinieku pieaicināšanu. No lietas materiāliem konstatējams, ka, no atbildētājas pieaicinātajiem lieciniekiem, faktiski tiesas sēdē nopratinātas un liecības sniegušas 15 (piecpadsmit) personas, līdz ar to no prasītājas par labu atbildētājai piedzenama samaksātā kancelejas nodeva 64,05 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta otro daļu ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji [..]. Atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta e) apakšpunktam no /pers. A/ par labu Ķekavas novada pašvaldībai piedzenami izdevumi advokāta palīdzības samaksai 2 367,10 EUR apmērā *(lietas 5.sēj. 70-75.lapa; 7.sēj. 131.-133.lapa; 8.sēj. 36.-42.lapa).*

Ievērojot Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 1.punktu no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos atbrīvoti prasītāji prasībās par darba samaksas piedziņu un citiem darbinieku prasījumiem, kas izriet no darba tiesiskajām attiecībām. Ņemot vērā, ka prasītājas prasība ir noraidāma, tiesas izdevumus uzņemas valsts.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204[1].pantu nosakāms termiņš 10 dienas sprieduma labprātīgai izpildei no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432., 433., 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

/pers. A/ prasību pret Ķekavas novada pašvaldību daļā par Ķekavas novada pašvaldības 2014.gada 19.decembra rīkojuma Nr.5-6.2/14/584 atzīšanu par spēkā neesošu; par vidējās izpeļņas piedziņu par piespiedu darba kavējuma laiku; par pienākuma uzlikšanu Ķekavas novada pašvaldībai

mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas veikt aprēķinu par papilddarbu no 2012.gada oktobra līdz 2014.gada septembrim un neizmaksātās darba samaksas izmaksu; par Ķekavas novada pašvaldības 2015.gada 16.marta rīkojuma Nr.5-6.2/15/158 atzīšanu par spēkā neesošu – noraidīt pilnībā.

Ķekavas novada pašvaldības prasību pret /pers. A/ - apmierināt.

Izbeigt 2007.gada 28.novembra darba līgumu Nr.59 starp /pers. A/, /personas kods/, un Ķekavas novada pašvaldību, reģ.Nr.9000048491.

Piedzīt no /pers. A/, /personas kods/, par labu Ķekavas novada pašvaldībai, reģ.Nr.9000048491, tiesāšanās izdevumus - valsts nodevu 71,14 EUR, kancelejas nodevu 64,05 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR un izdevumus par advokāta palīdzību 2 367,10 EUR, kopā piedzenot 2 506,99 EUR (divi tūkstoši pieci simti seši eiro un deviņdesmit deviņi centi) apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas diena - 2016.gada 14.decembris.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Ošiņa

Tiesneši O.Blūmfelde

V.Vazdiķis